

ČEZ GIMNAZIJSKI PRAG

Gimnazija Ormož | zabavno čtivo | 2. številka, 4. letnik | junij 2014

*Fotografije so nastale v okviru
projekta Z roko v roki.*

UVODNIK

Pišem uvodnik, čeprav bi v tem trenutku verjetno morala početi kaj bolj smiselnega in nujno potrebnega za šolo. Ne mudi se mi nikamor, saj me niti dobra motivacija niti želja po znanju ne moreta spodbuditi k učenju. Pa ravno zdaj, ko se začenja odpovedovanje prostemu času in tako naprej ... Zdaj, ko berete ta uvodnik, so moji možgani res že na dopustu, a ko sem ga pisala, sem bila sredi priprav na maturo. Stres in slabo počutje sta bila moja najboljša prijatelja in le stežka sem se prepričala, da zdaj ni čas za omahovanje in počitek ter da se moraš za dosego želenih ciljev tudi žrtvovati. Dnevi so minevali hitreje kot po navadi in na koledarju sem s težkim srcem odštevala dneve do končnih preizkusov. To zdaj ni več pomembno. Prestavimo se spet v junijski čas in se posvetimo zaključku šolskega leta. Delili bodo spričevala, pripravljala se zaključna prireditev, predaja ključa je za nami, sončni žarki pa že oznanjajo brezskrbne in lene počitniške dni.

Prav tako je opravljeno tudi moje delo, saj je bila to moja zadnja izdaja šolskega časopisa. Priznam, da bom uredniško delo pogrešala. Delati in ustvarjati v zelo kreativni skupini dijakov mi je bilo v veselje, pa čeprav smo po navadi imeli pred končnim nastankom časopisa nekaj začetnih težav. Ob tej priložnosti bi se rada zahvalila vsem »sodelavcem« in mentoricama za odlično opravljeno delo, saj so naše izdaje iz leta v leto boljše. Trudimo se, da bi poiskali kakšno novost in jo uvedli v naš Čez gimnazijski prag, zato vam v tej izdaji ponujamo nekaj, kar se v časopisu še ni pojavilo. Kolumna profesorjev! A ni to super? Zdaj ne bomo več pisali le dijaki, ampak tudi profesorji, iz njihovih prispevkov pa se bomo dijaki lahko tudi kaj naučili. Zraven tega boste tokrat brali tudi o prav posebnem maturantskem plesu, o nadaljevanju projekta Z roko v roki, o projektu Pozor(!)ni za okolje, o zanimivih rečeh, s katerimi se ukvarjajo naši dijaki in med drugim tudi o tem, kako se profesorica Renata Bezjak pripravlja na maturantstvo. Že kaj radovedni? Želim vam prijetno branje!

Vaša urednica Lea

VIDI SE, SLIŠI SE

- 6** Po poteh Cankarja
Intenzivne vaje pevskega zbora in benda
- 7** Pust lačnih ust
Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku
- 8** Smučanje, plavanje ali drsanje?
- 9** Ponovno prebujen debatni krožek
Nagrada za zbornik Obrazi mladosti
Okrogla miza v Ormožu
Predavanje Epruvetka
- 10** Večna ljubezenska zgodba
Mladi in Evropski parlament
Od stiske do duševne motnje
- 11** Dan Evrope
- 12** Predaja ključa
Zrcalo leta

POTUJEMO

- 13** Zimska debatna akademija
- 14** Ormožani učimo Vičane
- 16** Idrija
- 17** Krakov, mesto zgodovine
in cerkva

AKTUALNO

- 18** Magičnih 13 v znamenju četvorke
- 20** Kam po končani gimnaziji
- 21** Informativni dnevi

22 Pozor(!)ni za okolje - EKO frendi
še vedno v akciji

24 Dan za spremembe

25 Fiziki

26 Z roko v roki

28 Tekmovanja

29 Prof. Renata Bezjak na zaslišanju

PROFESORJI SVETUJEJO

32 Kaj nas motivira, da rekreacija
postane del našega vsakdana?

34 Prehrana mladostnikov

36 Rdeča stran

DIJAKI SE PREDSTAVIJO

37 Športnik in glasbenik

38 Prostovoljke razkrivajo

40 Armenija skozi oči dijakinje

43 S trdom do finala

RAZVEDRILO

46 Sudoku
Zabavna in poučna
dejstva

47 Matematične uganke

GLAVNA UREDNICA:

Lea Rajh

PODUREDNIKA:

Nika Bedekovič

NOVINARJI:

Nika Bedekovič, Sara Belšak,
Ana Hlebec, Monika Ivanuša,
Špela Kuharič, David Lukner,
Nastja Prapotnik, Lea Rajh, Mo-
nika Viher, Janja Zadravec,
Urška Žnidarič

FOTOGRAFIJE:

Karin Borko, Melisa Serec

IZBOR FOTOGRAFIJ:

Karin Borko

PRELOM IN OBLIKOVANJE:

Lea Rajh, Nika Bedekovič

LEKTORICA:

Simona Meglič

MENTORICI:

Lenka Keček Vaupotič,
Simona Meglič

ČEZ GIMNAZIJSKI PRAG:

www.gimnazija-ormoz.si

IZDAJATELJICA:

Gimnazija Ormož

Vidi se, sliši se

Po poteh Cankarja

Odpravili smo se v Ljubljano, kjer smo si ogledali tragedijo Hamlet, ki je nastala izpod peresa angleškega dramatika Shakespeara. Predstava se nam ni zdela zanimiva, saj ni vsakdanja, vendar smo poskušali dojeti bistvo zgodbe. Hamleta smo si ogledali v SNG Ljubljana. Tam smo prepoznali tudi nekaj znanih obrazov, kot so Jernej Šugman, Janez Škof, Klemen Slakotnja in drugi. Po končani predstavi smo se napotili proti Vrhniki, rojstnemu mestu slovenskega pisatelja, pesnika in dramatika Ivana Cankarja. Na njegovi domačiji so nas lepo sprejeli, izvedeli pa smo tudi veliko novega o njegovem življenju, ki ga je preživel v Vrhniki. Na ekskurziji smo se veliko naučili in se neizmerno zabavali.

Nastja

Intenzivne vaje pevskega zbora in benda

Da je zabava lahko res zabava, je potrebno, da je prisotna tudi glasba. Ker se tega dijaki popolnoma zavedamo, pridno obiskujemo pevske vaje. Naš pevski zbor je res številčen, pohvalimo pa se lahko tudi z odličnim zborovodjem, Alešem Lubijem. Ker je bilo v mesecu februarju pred nami veliko nastopov, smo se odločili, da bomo imeli intenzivne pevske vaje. V petek, 31. januarja, in soboto, 1. februarja, smo pridno vadili in se imenitno zabavali. Nekatere stvari, ki so se nam pripetile, bomo raje zadržali zase, nikakor pa ne bomo skrivali našega talenta. Vsekakor bomo vso delo, ki smo ga vložili med šolskim letom, na koncu pokazali. In zato nas brez dvoma čaka še veliko dela. Za zaključek bi dodala: uživajte in ne pozabite - kadar besede ne morajo opisati čustev, takrat pride glasba.

Monika

Pust lačnih ust

Ste tudi vi nestrpno čakali, da se boste lahko našemili v to, kar ste želeli biti med letom? Mi smo! In smo dočakali pustni torek, ko nismo imeli pouka. Vsak razred se je v dopoldanskih urah skupinsko maskiral in tako smo se pridružili pustni povorki v Ormožu. V času maskiranja so v jedilnici šole potekale karaoke, ki sta jih vodila Miha in Blaž iz tretjega letnika.

Najprej so se preizkusili profesorji, potem pa še vsak razred posebej. Bilo je zabavno, dokler je trajalo. Lepo smo preživeli pustni torek in komaj čakamo, da pride spet ta poseben in norčav čas!

Karin Borko: Bilo je zabavno, vendar mi pust ni tako všeč.

Blaž Filipič: Najbolj so mi bile všeč karaoke, kjer sem tudi sam sodeloval.

Lea Lukman: Všeč mi je bila naša razredna maska in naša predstavitev na povorki.

Nastja

Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku

Gimnazija Ormož in občina Središče ob Dravi, sta v petek, 7. februarja 2014, pripravili občinsko proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku. Program so izdelali učitelji in dijaki ter tako obeležili in počastili Prešernov dan. Tema proslave je bila domovina. Pevski zbor in recitatorji so pričarali čudovit glasbeno-literarni večer z domovinskimi in s kulturnimi motivi.

Ravnateljica, mag. Blanka Erhartič, je nagovorila občinstvo in izpostavila pomen slovenskega kulturnega praznika za Slovence, saj je bilo, tako kot danes, pomembno narodnostno in kulturno povezovanje ter sodelovanje med ljudmi. Pevski zbor se je, pod vodstvom zborovodje Aleša Lubija in ob glasbeni spremljavi, predstavil s pesmimi Zdravljica, O, Vrba, Tu je moj dom in Večja od neba. Slišali smo tudi instrumentalne pesmi Vsi so venci vejli, Pod oknam ter Kje so tiste stezice. Popestritev večera je bila solistična točka Monike Kelenc, ki je ob glasbeni spremljavi prepevala pesem Med iskrenimi ljudmi.

Recitatorji so poleg Prešernovih pesmi prebirali znane odlomke slovenskih avtorjev. Začeli so s starodavnim slovanskim likom Kurentom, ki ga je Cankar predelal v slavospev slovenskemu narodu, saj pravi: »Tod bodo živeli veseli ljudje!« Recitali so Župančičevo domovinsko pesem Dumo in obudili našega rojaka Franca Ksavra Meška. Predstavili so še odlomke iz gimnazijskega literarnega zbornika Obrazi mladosti, izdanega leta 2012, ter interpretirali poezijo mladih literatov. Na koncu je s plesno točko nastopila tudi dijakinja Katja Vizjak.

Gledalci so uživali v opazovanju scene, saj so ozadje krasile bele marjetice in slike domovine v obliki starega filmskega traku. Izdelali so jo dijaki 1. letnika, pod mentorstvom Janje Rudolf. Celotno proslavo so v timu pripravile mentorice Aleksandra Štih, Nina Cerkenik in Simona Meglič.

Sara in Monika

Smučanje, plavanje ali drsanje?

Dan pred začetkom zimskih počitnic, 21. februarja 2014, je bil športni dan za vse dijake prvih, drugih in tretjih letnikov. Vprašanje je bilo le, katero dejavnost naj izberemo? Smučanje, plavanje ali drsanje in bowling? 22 dijakov se je odločilo za smučanje, 11 za plavanje, preostali dijaki smo se odpravili na drsališče. Pripravljeni na nove podvige, smo se okrog osme ure zjutraj odpeljali najprej do Tuš centra v Mariboru, kjer nas je čakala napeta tekma v bowlingu. Po dveh urah tekmovalnosti in vznemirjenja nad tem, kdo po podrl največ kegljev, smo bili pripravljeni na drsanje. Vsak po svoje drsalke in že smo bili kot pravi profesionalci na drsališču. Eni hitrejši, drugi počasnejši smo športni dan zaključili brez poškodb. Da je bilo še bolj pestro, so se nam na drsalkah pridružili tudi profesorji. Drsalci smo se torej imeli odlično, zabavno in za vsakega se je našlo nekaj zabave. Kako so se imeli drugi dijaki?

Maruša P.: »Na plavanji smo plavali pa malo savna pa malo džakuzi, predvsem pa druženje.«

Tilen K.: »Bijo sem na smučaji na Arehi, smučali smo, pa dobro jeli, pa super je bilo ... pa malo premale porcije so bile.«

Ana P.: »Bila sem na plavanju. kopali smo se v termah Ptuj. Bilo je super, saj smo se ves dan sproščali.«

Anja N.: »V petek smo imeli športni dan, udeležila sem se bowlinga in drsanja. Na bowling smo se odpravili v Planet tuš, kjer smo v skupinah po pet tekmovali. Najbolj smo se razveselili, ko smo podrli vse keglje. Po bowlingu smo se odpravili v Ledno dvorano, kjer smo se preobuli v drsalke in v parih ali posamezno drsali. Spoznali smo tudi učence iz drugih šol in na srečo preživeli drsanje brez poškodb.«

Lara V.: »Na športnem dnevu sem se odločila za smučanje na Arehu, saj smučanje naravnost obožujem. Bilo je odlično pa tudi vreme nam je služilo, saj je bilo pretežno sončno. Veliko smo se družili, zabavali in tekmovali, kdo je hitrejši.«

Ana

Ponovno prebujen debatni krožek

»Hm ... bomo pret o kvotah al o temeljnem dohodku? Stojta, stojta, ka pa Snowden?!« Takšne in podobne vzklike je bilo v mesecu marcu pogosto slišati, ko se je šolska debatna ekipa pripravljala na kar dva debatna turnirja v enem mesecu. Prvi turnir je bil mednarodni in je bil organiziran na ljutomerski gimnaziji od 6. do 8. marca. Turnir je potekal v angleščini, udeležile pa so se ga debatne ekipe iz Hrvaške, Bosne, Češke, Anglije, ZDA, Singapurja ... Debatne trditve so se vrtele okoli trenutno aktualnih dogodkov v politiki in gospodarstvu sveta. Naša ekipa, ki so jo sestavljale Janja Zdravec, Timea Štagar in Nika Bedekovič, je od šestih debatnih krogov dosegla kar tri zmage, kar je na tako velikem turnirju res velik dosežek. Izmed slovenskih ekip smo se povzpele na 13. mesto.

Naslednji turnir je bil državni v Ravnah na Koroškem in je potekal dva dni. Debatirali smo na temo kvot za mlade, o Edwardu Snowdenu ter o univerzalnem temeljnem dohodku. Tudi na tem turnirju smo Lame dosegle tri zmage, vendar je bila naša sestava tokrat spremenjena, namesto Janje je namreč vskočila Saška Kozel. Od 32 debatnih ekip smo dosegle 17. mesto. Pohvalimo pa se lahko tudi s tem, da smo častno izgubile proti najboljši slovenski debatni ekipi. Zaradi letošnjih uspehov debaterke že komaj čakamo naslednje šolsko leto in debatne turnirje – eden od njih se bo namreč odvijal tudi na naši šoli!

Nika

Nagrada za zbornik Obrazi mladosti

Gimnazija Ormož je z zbornikom "Obrazi mladosti" sodelovala na natečaju v okviru Roševih dni 2014 in prejela nagrado za literarni almanah. Podelitev nagrad je bila v Osrednji knjižnici v Celju v okviru srečanja XXVII. Roševi dnevi 2014, in sicer v sredo, 19. marca 2014.

Člana komisije sta bila Miha Mohor in Barbara Rigler, ki sta svojo odločitev utemeljila tako: »Pesniški almanah ponuja prerez sedmih let literarne ustvarjalnosti v gimnaziji in nam predstavlja osem mladih avtoric in avtorjev. Besedila napovedujejo in povezujejo pretanjene umetniške fotografije, ki so prav tako delo njihove gimnazijske vrstnice. Ustvarjalci se na kratko predstavijo, vsak razdelek pa zaključuje mentorčina kritična ocena in spodbuden komentar k pesmim. Na ta način knjiga spodbuja literarno snovanje v šoli ter povezuje nekdane in sedanje dijake v zaokroženo skupino mladih pesnikov. Tudi tematsko in slogovno se v almanahu prepletajo verzi, ki v večnost ujamejo trenutke mladosti in ki navdih črpajo v tradicionalni poetiki, a tudi razvijajo sodobne oblike pisanja prav do rap sloga.«

Ana

Okrogla miza v Ormožu

V ponedeljek, 10. marca 2014, so se tri dijakinje naše gimnazije udeležile okrogle mize na temo aktivnega državljanstva mladih v Ormožu, ki jo je organiziral Mladinski center Ormož. Glavna tema okrogle mize je bila aktivno vključevanje mladih v predvsem politično dogajanje v občini Ormož. Na okrogli mizi so sodelovali osnovnošolci, gimnazijci, študentje in mladi iskalci zaposlitve. Okrogle mize pa so se udeležili tudi župan, podžupana in pa najmlajši poslanec Andrej Čuš. Skozi sproščeno vodeno debato, smo odkrivali vzroke za nedejavnost mladih na področju politike in probleme pomanjkanja delovnih mest v naši občini in s tem posledično tudi odhajanje mladih v druga mesta in tujino.

Urška

Predavanje Epruvetka

Vsi smo že kje zasledili, da se organizira krvodajalska akcija. Vendar, ali vsi v resnici vemo, kaj je krvodajalska akcija? Dijaki Gimnazije Ormož smo imeli v ponedeljek, 7. aprila, možnost, da o krvodajalskih akcijah izvemo vse podatke, ki nam bodo prišli prav v prihodnosti. Obiskali so nas študentje Medicinske fakultete Maribor in nam skušali na čim zanimivejši in poučnejši način razložiti, kako potekajo krvodajalske akcije. Študentje medicinske fakultete pridno delujejo in sodelujejo v projektu Epruvetka. Projekt Epruvetka je bil ustanovljen leta 2010 pod okriljem DŠMM z namenom ozaveščanja mladih o pomenu darovanja kostnega mozga. V društvu želijo v mladih prebuditi čut za sočloveka, empatijo, porušiti tabuje, strah pred neznanim, ponuditi možnost, izbiro. In zakaj ravno 7. aprila? 7. april je namreč svetovni dan zdravja. Letošnje geslo svetovnega dneva zdravja se glasi: »Vlagajmo v zdravje, gradimo varnejšo prihodnost.« Naj vas ta misel spremlja vsak dan.

Monika

Vidi se, sliši se

Večna ljubezenska zgodba

Na odličnem muzikalu Romeo in Julija v izvedbi English Student Theatra 2. gimnazije Maribor v petek, 18. aprila, navdušenja ni manjkalo. Čeprav je muzikal trajal dobri dve uri, so izpiljene glasbene priredbe skladb ameriške rock skupine Green Day predstavo zelo popestrile. Že sam prostor, njihov lasten amfiteater, nas je navdušil. Ob spremljanju smo nahranili ušesa in oči, še posebej ženski del občinstva, ki je bil navdušen nad postavnimi igralci. Na kratko o sami zgodbi: življenje dveh plemiških družin v Veroni, in sicer Capuletov ter Montagujev, ki so med sabo v večnem sporu, dokler se otroka obeh družin, mladi Romeo in Julija, ne zaljubita. Ljubezen je močnejša od sovraštva, čeprav je prepovedana. Ljubezenska zgodba se kruto konča s smrtjo obeh zaljubljenecv. Dijaki 2. gimnazije so zgodbo odigrali, odplesali in odpeli z izvirnim besedilom, le postavitev, junake in dogajalni čas so malce priredili. Z več Romei in Julijami so tako poskušali prikazati vse čustvene trenutke, ki se glavnima junakoma dogajajo v zgodbi. Gledalci smo se lahko v predstavo zelo vživeli, saj je bila, poleg dobrih kostumov, tudi igralska predstava dovršena. Pričakujemo, da bodo iz dijakov zrasle velike igralske in glasbene zvezde. Ob uspešnem muzikalu jim tako lahko le čestitamo.

Mladi in Evropski parlament

Janja

V Evropski Uniji živi 96 milijonov mladih, kar predstavlja 20 % populacije, ki si želi uresničiti sanje in načrtuje življenje, pri tem pa se sooča z različnimi dilemami in s težavami. Veliko idej, rešitev in odgovorov ponuja EU, ki si želi izpolniti pričakovanja mladih in jih vzpodbuditi, da bi postali aktivni evropski državljani. V tej skupnosti se želijo mladostniki dokazati in nekaj naučiti, vendar so kljub mnogim idejam in možnostim prevečkrat zapostavljeni. Da bi si podrobneje približali Evropski parlament in skupnost, v kateri živijo, so se dijaki 3. letnika, ki se bodo kaj hitro podali v svet, odpravili v Ljubljano, na javno razpravo o aktivnem državljanstvu in politični participaciji mladih, ki je potekala v treh delih. Najprej so bili na vrsti govorci, ki so predstavili poglede na evropski parlament in sodelovanju mladih v njem. Nato so dijaki lahko zastavili vprašanja, podali kritike in predloge. Vsi govorci sodelujejo z zavodom Za in proti, ki je srečanje tudi organiziral. Veliko je bilo govora o vprašanju, zakaj se mladi ne vključujejo v politiko in kako bi ta problem rešili. Govorili so tudi o različnih krizah, ki trenutno pestijo EU, in kako bi lahko mladi z inovativnimi idejami te probleme reševali. Maja pa so potekale tudi volitve v Evropski parlament, na katerih je vidno zmagala stranka SDS in v parlament dobila 3 poslance, morda bodo ti pripomogli k večji vključitvi mladostnikov v EU in Evropski parlament.

Od stiske do duševne motnje

Janja

Dijaki 2. in 3. letnika smo imeli v sredo, 4. junija, predavanje na temo Od stiske do duševne motnje. Predavali sta nam članici društva Ozare, ki sodeluje z duševnimi bolniki, jim svetuje in tako lajša življenje. Predavateljici sta nam predstavili društvo, poleg tega pa sta nam podali nekaj osnovnih informacij o pogostih duševnih boleznih, npr. depresiji, shizofreniji, bulimiji, bipolarni motnji ..., povedali sta nam tudi nekaj o samomorilskih nagnjenjih mladostnikov in o problemu današnje mladine - rezanju. Na koncu sta nam položili na srce, da če imamo kakršnekoli težave s spoznavanjem samega sebe, z družbo, naj ne omagujemo in naj kontaktiramo ali njih ali kakšno drugo telefonsko številko za pomoč mladim v stiski.

Nika

Dan Evrope

Dan Evrope, ki poteka vsako leto 9. maja, je eden izmed simbolov Evropske unije. Praznujemo ga v spomin ustanovitve Sveta Evrope, zato smo na ta dan učenci OŠ Ivanj-kovci, OŠ Miklavž pri Ormožu, OŠ Ormož, OŠ Središče ob Dravi, OŠ Tomaž pri Ormožu, OŠ Velika Nedelja, Glasbena šola Ormož, Gimnazija Ormož, Občina Ormož, Občina Sre-dišče ob Dravi in Občina Sveti Tomaž organizirali prireditev ob dnevu Evrope, ki je potekala pred grajsko pristavo v Ormožu. Na uradni otvoritvi so nas pozdravili tudi ormoški župan Alojz Sok, predsednica NSi Ljudmila Novak in sedaj že bivši predsednik SD Igor Lukšič. Za glasbeni program je poskrbela Glasbena šola Ormož. Zaigrali so himne vseh držav v Evropski uniji. Vsako državo, katere himno smo slišali, pa smo predstavljali določeni razredi vseh naštetih osnovnih šol in Gimnazije Ormož.

Predstavljali smo hrano, kulturo, oblačila, jezike, obiskovalcem pa smo pokazali tudi slike z znamenitostmi iz teh držav. Prireditev je potekala v sproščenem vzdušju, spremljali smo jo z navdušenjem in se vrnil domov polni novega znanja o evropskih državah.

David

Kdo pa letos dobi ključ?

Lansko leto so ključ osvojili drugi letnik, letos smo se zanj borili tretji letniki. Spopad je potekal v ponedeljek, 26. maja 2014, ob 13.30 v telovadnici šole, saj vreme ni bilo na naši strani. Drugi letniki so pripravili zanimive in zabavne igre: tuljenje volkov luni, osvajanje simpatičnega Dejana, petje receptov in najbolj srhljivo, palačinke polnjene s posebnimi mešanici, ki so jih ubogi izbranci morali pojesti. Po hudem boju so zmagali dijaki 3. b, ki so osvojili ključ in zaprisegli, da ga bodo varovali, prav tako pa so zadolženi za predajo ključa naslednje leto.

Zrcalo leta

»Običajni ljudje razmišljajo, kako bi potratili čas, pametni, kako bi ga uporabili.« (Artur Schopenhauer) Čas v gimnaziji smo med letom uporabili za številne zanimive projekte, ekskurzije in izmenjave, ki so nam dale veliko koristnega znanja in pomembnih izkušenj. Vse te pa smo delili na predstavitvi projektnega dela, ki je potekalo v torek, 3. junija 2014, ob 18. uri v jedilnici Gimnazije Ormož. Tako so dijaki predstavili projekta Z roko v roki in Vino – nevarnost in priložnost, kampanjo Pozor(!)ni za okolje, izmenjavo dijakov, spoznavni vikend, nagradno ekskurzijo in ekskurzijo na Dansko. Predstavitve je potekala v obliki poročil, z voditeljico Janjo Zadravec in novinarjem na terenu, Mihom Kolmančičem. Špela Kuharič in David Lukner sta poskrbela za glasbeni vložek. Tako smo dijaki skupaj s profesorji mentorji predstavili projektno delo tega šolskega leta na izviran ter zanimiv način, ki bo, kot verjamemo, k sodelovanju drugo leto privabil še več dijakov.

Sara in Monika

Zimska debatna akademija

»Novim dogodivščinam naproti«, sva si s Špelo Perner, dijakinjo 3. letnika, rekli, ko sva se iz prijetne in domačne sobe odpravili v predavalnico, polno novih obrazov. Med 20. in 25. februarjem sva se namreč udeležili zimske debatne akademije Šola za demokracijo, v organizaciji slovenske državne debatne organizacije Za in proti, zavoda za kulturo dialoga, v Hotelu Špik v Kranjski Gori.

Prvi dan je bil nekakšen uvod v štiri dni težkega dela in debatiranja. Po kosilu smo se razdelili v skupine začetnikov in tistih, ki so že kdaj debatirali, nato pa smo skupine imele delavnico spoznavanja pri različnih mentorjih. Po večerji smo se posedli v glavno predavalnico in si v živo ogledali, kako izgleda debata v svetovnem debatnem formatu - prikazala jo je ekipa dijakov ter ekipa študentov debaterjev. Naslednje dopoldne so nas čakala različna predavanja o osnovah debatiranja, analizi debatnih trditev itd., nato pa smo se morali tisti, ki smo že kdaj debatirali, razdeliti v ekipe po tri in popoldne smo že debatirali na prvo pripravljeno trditev. Po debati so sodniki-mentorji pokomentirali našo debato in nam svetovali, kaj še izboljšati v naslednjih debatnih krogih. Zvečer je za sprostitev od debaterskih naporov sledil pool party v hotelskem bazenu. Naslednji dan je bil podoben prvemu, popoldne pa so se nam, bolj izkušenim debaterjem, pridružile še ekipe tistih, ki so se z debato srečali prvič. Večer naj bi bil namenjen družabnim igram, vendar nas je bilo veliko takih, ki smo se raje odločili ostati v sobah in uživati ob Titaniku, za kar smo bili naslednje jutro okarani, čeprav hujše škode ni bilo. Naslednjih nekaj dni smo posvetili predvsem debatiranju, ki so ga naši mentorji popestrili z raznimi zanimivimi predavanji o aktualnih temah, npr. volitvah v evropski parlament, pozitivni diskriminaciji ...

Predzadnji večer so nam popestrili študentje, ki so nam prikazali dinamični študentski debatni format, debatirali pa so na trditev, da bi morali v Evropski Uniji v vse šole uvesti enoten učni program za zgodovino. Na koncu nas je najbolj prepričala druga ekipa opozicije, torej tisti, ki so bili najbolj proti trditvi, čeprav vse pohvale veljajo tudi drugim ekipam. Publika novopečenih, pa tudi že izkušenih debaterjev, si je med govorcami gotovo našla vzgled za prihodnje debatne uspehe. Naslednji dan smo se sicer s težkim srcem, a tudi izmučeni odpravili na avtobus, v Ljubljani sedli na vlak in se odpeljali proti domu.

Za zaključek pa naj dodam izjavo enega izmed naših mentorjev, člana Zavoda Za in proti ter bivšega debaterja, Miha Andriča:

»Debatna akademija je enkratna priložnost za vse aktivne debaterje in tudi za dijake, ki se z debato srečujejo prvič. Gre namreč za izobraževalni dogodek, na katerem so zbrani številni izkušeni debatni pedagogi, mentorji, sodniki, ki pripravijo svoja predavanja in vaje iz retorike in argumentacije. Med udeleženci tako vzpodbujajo kritično mišljenje, racionalni diskurz ter aktivno pozicijo v družbi. Tak dogodek je izjemen izziv za vse pedagoške delavce, saj se tam zberejo najbolj aktivni in kritični ter znanja in veščin argumentiranja željni dijaki. Tako je bilo tudi letos februarja v Kranjski Gori.

Z dijaki smo delali skozi cel dan - zjutraj predavanja in vaje, nato zvečer debate s poglobljenimi kritikami in komentarji sodnikov. Naporno, a zabavno in prijetno. Ključno pa je predvsem to, da nikoli ne gre zgolj za učenje in zgolj za tekmovalno debato. Takšne akademije so, tako za dijake kot tudi za mentorje, vedno tudi socialni dogodek, kjer se lahko znova srečaš s svojimi starimi debatnimi znanci ali spleteš nova debatna prijateljstva in tako širiš svoje socialno okolje. In nenazadnje: očitno so takšne akademije resnično koristen izobraževalni dogodek, saj debaterji, ki se jih udeležujejo, redno posegajo po najvišjih mestih na debatnih turnirjih.«

Nika

Ormožani učimo Vičane

Izmenjava, o kateri smo pisali že v zimski izdaji, je na začetku maja dočakala svoj konec. Ormožani smo se 6. maja namreč odpravili v Ljubljano, da smo vrnili obisk Vičanom, ki so nas obiskali jeseni. Počitka na izmenjavi skorajda ni bilo. Ko nismo hodili od ene medijske hiše do druge, smo pisali članke za naš skupni časopis Orvič ali pa smo nakupovali v BTC-ju. Izredno naporno!

Prvi dan smo obiskali agencijo za oglaševanje Pristop, kjer so nam predstavili potek svojega dela. Na začetku si v agenciji zadajo merljive cilje in od naročnika dobijo brief, osnutek njihovega oglaševanja. Potem pridejo na vrsto interni procesi, ko se pogovarjajo, če so na pravi poti in kaj bi lahko naredili bolje od konkurence. Nato sledi prezentacija naročniku, kjer čim boljše predstavijo svoj projekt in če je sprejet, pride do produkcije. Za produkcijo svoj projekt oddajo na medije in na koncu evalvirajo svoj uspeh in izvedejo anketo. Pomanjkanje denarja in pritisk časa povzroča stres. Temu stanju pravijo »frka, štala, panika«. Na koncu so nam v Pristopu povedali temo letošnje kampanje: Boj proti sovražnemu govoru in zavrteli oglas na to temo, ki ga na televiziji lahko vidite kot oglas za Telekomov Itak paket.

Zvečer smo se odpravili na bowling v BTC. Bili smo rahlo živčni, v prepričanju, da Vičani obvladajo podiranje kegljev, a se je na koncu izkazalo, da smo Ormožančani boljši. Za popestritev igre so nekateri stavili za pijačo, ki so jo Vičani tudi drago plačali. Po bowlingu so se fantje odpravili v kletne prostore BTC-ja in se pomerili še v drugem športu - gokardu. Na razočaranje Vičanov so Ormožani v krajšem času prevozili vročo progo. Tako smo prvi dan izmenjave tudi zaključili.

Naslednji dan smo najprej obiskali tiskarno Delo, nato pa še samo časopisno hišo. Ob sprejemu novinarke, ki je zadolžena za področje šolstva, smo začeli zanimivo debato o tem, ali bi medijska ozaveščenost morala biti predmet v šoli ali ne. Ob novici o propadu Žurnala smo debatirali o tem, kako pada kupna moč časopisom in kako bi lahko to izboljšali. V njihovem arhivu smo si lahko ogledali stare članke o Gimnaziji Ormož in Vič.

Isti dan smo obiskali tudi studijsko hišo POP TV. Vsi smo upali, da bomo srečali znane obraze, ki jih vsak dan vidimo na televizijskem kanalu POP TV ali KANAL A. Ugotovili smo, da imajo nekateri v živo kak kilogram več, fantje pa so raje občudovali mlado voditeljico vremena, ki je v živo še lepša kot na televizijskem ekranu. Le kdo ne pozna informativnih oddaj 24 ur in Epilog, Vid in Pero šova, Znan obraz ima svoj glas? Vse prostore, kjer snemajo le-te, so si dijaki lahko pobliže ogledali in tudi preizkusili. Pravijo, da se najboljši zgodi nepričakovano. In kaj je bilo to? Štirje dijaki so prevzeli vloge naših slovenskih politikov, ki so bili četrtkovi gostje v oddaji Epilog. Ostali smo v živo spremljali oddajo 24 ur ob petih. Voditelji so še vedno vsak dan nervozni, še vedno imajo tremo pred nastopom. Na njihovih plečih je velika odgovornost, ki je ne smejo zanemariti. Toda kljub temu se ob svojem delu zabavajo in uživajo, tako kot so dijaki uživali ob obisku studia POP TV.

Proti večeru smo obiskali veslaški klub, se natlačili v dva kanuja in odveslali po Ljubljanici vse do Tromostovja in nazaj. Tekmovalni kot vedno, smo tudi tokrat tekmovali, kdo bo hitrejši, a na koncu vsi hkrati prispeli v cilj, nekateri bolj premočeni kot drugi. Večer smo zaključili na pijači ob smehu in družbi.

Dan pred slovesom smo se dijaki podali do RTV Slovenija, kjer smo si ogledali prenavljajoče se prostore in spoznali dežurno ekipo novinarjev. Ob prečkanju ceste do Radia Slovenija smo naleteli na Gorana Dragiča, ki nam je podelil nekaj avtogramov in nasmehov ob fotografiranju. Prava atrakcija! Nato smo še z večjim entuziazmom hodili iz nadstropja v nadstropje radia in poslušali poročila.

Zvečer smo obiskali še Vičstock, slavno glasbeno prireditev v organizaciji gimnazije Vič, kjer smo Vičanom pokazali, kako se žura. Oboji smo žurali pozno v noč, a zjutraj smo mi izgledali čili in spočiti, medtem ko so se Vičani komaj obdržali na nogah do slovesa.

Izmenjava je minila v duhu novih znanj in spoznanj, novih prijateljstvih in spominih, ki jih bomo ohranjali vse življenje.

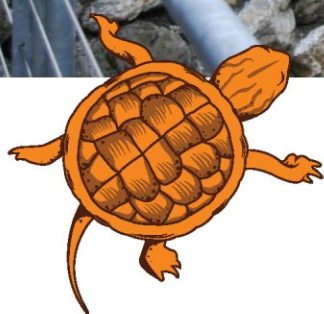
Strokovna ekskurzija v Idrijo

V petek, 25. aprila, smo se dijaki zgodaj zjutraj odpravili na strokovno ekskurzijo v Idrijo. Tja smo šli dijaki 1., 2. in 3. letnikov. Ker nas je bilo kar veliko, smo se razdelili v dve skupini.

Naš prvi cilj je bil rudnik živega srebra, ki je po naših prvih spoznanjih deloval kar pol tisočletja. Spustili smo se v Antonijev rov, kjer smo morali imeti oblečeno pravo rudarsko obleko in čelado, vodič pa nam je razložil nekaj zanimivosti rudnika. Najbolj nas je prizadelo dejstvo, da so idrijski rudarji umirali hitreje kot ostali ljudje - večinoma zaradi raka na pljučih, saj so praktično vse življenje vdihavali strupeno živo srebro. V muzeju smo si ogledali tudi kratek filmček, ki je prikazoval celotno zgodovino rudnika. Po ogledu rudnika smo odšli na tradicionalno idrijsko kosilo z žlikrofi, ki so bili za večino od nas še nepoznana jed. Nekaterim niso bili najbolj všeč, drugi pa so celo prosili sošolce, če lahko pojedjo njihovo porcijo. Ugotovili smo, da so cene v zahodnem delu Slovenije nekoliko višje kot v našem. Ko smo se okrepčali, smo se odpravili do Akvarija M v Idriji. Videli smo veliko vrst sladkovodnih in morskih rib iz vseh kontinentov. Najbolj so nas navdušile eksotične ribe, med njimi še posebej oranžno-bela riba, podobna tisti iz filma Iskanje malega Nema. Veliko začudenih pogledov so prejele tudi želve in piranhe.

Po ogledu akvarija smo se odpravili še proti bolnišnici Franji, ki je bila namenjena poškodovanim partizanom v 2. svetovni vojni, a so sprejemali vse vrste ranjencev. Vodička nam je razložila, kako so prenašali ranjence po ozki soteski reke Pasice, kakšne pasti so nastavljali, da jih ne bi našli, kako so paciente zdravili, pokazala pa nam je tudi prostore, ki so jih obnovili po hudem neurju leta 2007. Po ogledu bolnišnice je sledilo še skupinsko fotografiranje.

Po končanih ogledih smo se veseli, polni novega znanja in lepih vtisov vmili v našo Prlekijo.

David

Krakov, mesto zgodovine in cerkva

Nekoč glavno mesto, danes arhitekturno dodelano z verskimi in s kulturnimi objekti. Vizualni biser, ki leži ob reki Visli, ima okrog 1.4 milijona prebivalcev z okoliši in je drugo največje mesto Poljske. Ja, ob omembi Poljske ste verjetno že ugotovili, da je mesto, o katerem pišem, Krakov. Tja smo 5. junija odpotovali dijaki 1. in 2. letnikov v sklopu likovnega in glasbenega pouka. Samo mesto je sestavljeno iz dveh delov, starega in novega, opazna je prisotnost religije, saj se mesto bohoti s cerkvami in cerkvenimi objekti še iz časov srednjega veka. V dveh dnevih nam je uspelo dodobra raziskati to bogato nekdanjo prestolnico Poljske.

Ob devetih zvečer smo, precej vzhičeni, začeli našo dolgo vožnjo na Poljsko, saj se je pot vlekla dolgih devet ur. Toda ob pozni uri smo na avtobusu le zaspali in tako ob sedmi uri zjutraj prispeli na prvo destinacijo, Auschwitz. Marsikomu se ob tej besedi naježi koža, toda resnična izkušnja v zloglasnem taborišču Tretjega rajha, je grozljiv poduk človeku. Ogledali smo si ostanke osebne prtljage in lastnine taboriščnikov, plinske celice in živinske vagone, v katerih so Nemci pripeljali ujetnike do taborišča, skratka vse dokaze strahotnega zločina nad Židi v 40-tih letih prejšnjega stoletja. Čeprav smo se sprva še dobro držali, smo v trenutku, ko smo stopili v plinsko celico, vsi zajeli sapo in nad nas se je zgrnila teža krutosti in grozot 2. svetovne vojne. V nas so občutek groze vzbudile tudi zarjavele peči, v katerih so kurili mrtve ujetnike. Po vodenem ogledu kompleksov Auschwitz 1 in Auschwitz Birkenau ter vseh muzejskih zbirk, smo se pretreseni, toda z moralno izkušnjo odpravili proti naši glavni destinaciji, Krakovu.

Prispeli smo okoli enajstih dopoldne in se sprehodili do gradu Wawel. Zaradi svoje kraljeve zgodovine je grad prava paša za oči. Umetelno izrezljan, sezidan iz kamna in opeke ter okrašen z zlatimi pridatki. Tudi njegova notranjost ne razočara, saj zajema kraljeve sobane in najmogočnejšo katedralo v Krakovu, polno grobnic nekdanjih vladarjev Krakova. Grad, med drugim dom tudi naše Ane Celjske, leži na vzpetini in zajema pogled nad celotnim mestom ter reko Vislo. Na naše začudenje se je nad gradom vzpenjal tudi leteči balon, ki je dopoldne še dodatno popestril. Po ogledu gradu smo se odpravili na glavni trg, po katerem nas je vodič na kratko popeljal, ob času kosila pa smo ga lahko поблиže raziskali tudi sami.

Dekleta smo našle prijeten lokal in ugotovile, da lahko na Poljskem za malo denarja dobro ješ. Navdušene smo bile tudi nad raznimi trgovinicami in velikostjo kamnitega trga. Kot bi mignil, je bila ura štiri popoldne, zato smo se odpeljali do hotela in se tam nastanili. Štiri zvezdice hotela Lenart so nas navdušile, mehke postelje v sanjskih sobah so nas omamile, svoje pa je na koncu pridala še dišeča večerja, ki nam je vlila novih moči, da smo se lahko ob osmih zvečer odpravili v znameniti rudnik soli Wieliczka, kjer so nas v temi pričakale podzemne dvorane in kipi iz soli. Jamski kiparji samouki so skozi stoletja ustvarili kipe Keplerja, poljskih vladarjev in pomembnih osebnosti v poljski zgodovini. Z veliki občudovanjem smo zapustili rudnik, v katerega smo prišli po 380 stopnicah, in se odpravili k počitku. Čeprav smo zaspali pozno, smo bili naslednje jutro pripravljeni za nove izzive.

Zjutraj smo se po krepčilnem zajtrku še zadnjič razgledali po hotelu in spakirali kovčke, saj nas je čakalo dveurno preživljanje prostega časa v mestu. To je bil zagotovo naš najljubši del dneva, saj smo se odpravili nakupovat in pohajkovat. Po uspešnem "šopingu" smo se odpeljali zadnjemu cilju naproti, mestu Wadowice, rojstnemu kraju nekdanjega papeža, Janeza Pavla II. V mestu je zelo viden vpliv Cerkve, saj imajo na glavnem trgu in okrog njega številne spominske tržnice z okraski in cerkvenimi pridatki. Prepoznavnost vpliva na turizem in tudi mi smo si kupili nekaj spominčkov. Utrujeni, toda polni novih spoznanj, smo se odpravili proti rodni Sloveniji. Toda najpomembneje je bilo, da smo se bolje spoznali in se med izletom še bolj družili. Poljski pa lahko rečemo le hvala in do naslednjič.

Janja

MAGIČNIH 13 V ZNAMENJU ČETVORKE

Zakaj magičnih? In zakaj 13? Ravno toliko maturantov nas tvori četrti letnik naše gimnazije. Vsak izmed nas je nekaj posebnega in prav takšno je bilo tudi naše štiriletno gimnazijsko šolanje, ki smo ga dostojno zaključili, z že tradicionalnim maturantskim plesom. Za nekatere mogoče nesrečna, a za nas prav prijetna »trinajstica« je tudi tokrat poskrbela za prav poseben, skorajda čaroben večer.

ZAČETKI ...

Maturantski ples je dokaj velik finančni zalogaj za starše maturantov, zato se je v naši razredni skupnosti dokaj hitro pojavilo vprašanje, kako organizirati maturantski ples brez ogromnih stroškov. Tako smo se že ob zaključku tretjega letnika s starši in razredničarko dogovorili, da maturantski ples izpeljemo sami, brez organizacijske pomoči katere izmed plesnih šol.

Veliko stvari je bilo potrebno postoriti in pripraviti, več kot smo sprva mislili. Oblikovati smo morali vabila, napisati zanimiv program, se naučiti plesnih korakov, posneti predstavitveni filmček, izdelati dekoracijo za sceno, poskrbeti za dekoracijo miz, poiskati snemalca in fotografinjo, najti dobro »muziko«, poskrbeti za jedačo in pijačo, pripraviti srečelov, da o postavitvi dvorane ter o pospravljanju na koncu niti ne govorimo. Kaj kmalu smo ugotovili, da brez finančne pomoči donatorjev in sponzorjev iz lokalnega okolja ne bomo zmogli organizirati za nas tako pomembne prireditve. Na naše prošnje so se donatorji zelo prijazno odzvali, za kar se jim še enkrat prisrčno zahvaljujemo. Da pa bi razredno blagajno še dodatno napolnili, smo za pomoč prosili še ostale dijake naše gimnazije, ki so se v akciji zbiranja starega papirja zelo izkazali. Zahvala gre tudi njim.

PRIPRAVE ...

Osnovne stvari so bile zasnovane, sedaj pa: kje začeti, kdaj začeti in predvsem, kako začeti? To so bila najpogostejša vprašanja, ki so odmevala tudi skozi zaprta vrata učilnice številka 5. Individualne osnutke, ki so si bili precej različni, je bilo težko strniti v skupno idejo in jo nato še naprej razviti. Spoznali smo, da gre delo lažje od rok, če si ga razdelimo. Dolg uvodni seznam opravkov je postajal vedno krajši, razredna klima, pa je kljub občasnim prepirom, postajala vedno prijetnejša. Glede scenske dekoracije smo dokaj hitro uskladili različne želje in okuse ter se odločili sceno popestriti z rožami iz krep papirja. Tako smo neko petkovo popoldne četrtošolci preživeli v družbi mamic, babic in žensk iz lokalnega okolja, s katerimi smo izdelovali velike marjetice, ki so kasneje, v lepo okrašeni dvorani na veliki zeleni zavesi, predstavljale prekrasen rožnati travnik. Vsak petek popoldan, od novembra naprej, smo se družili s plesno učiteljico, ki je v naše noge vnesla nekaj latinskoameriškega in standardnega ritma. Tudi predstavitveni filmček nam je uspelo posneti in prav tako pripraviti zabavno plesno točko za naše goste.

Dan pred plesom so se stvari odvijale zelo hitro. S pomočjo ostalih dijakov, profesorjev in staršev smo prekrasno uredili in okrasili športno dvorano na Hardeku. Bogat travnik v ozadju je dal dvorani poseben pečat, stilske pogrnjene mize in razni dodatki pa so pričarali elegantno vzdušje. Tipično je, da se največ dela nakopiči ravno v zadnjih dneh pred plesom in pri tem tudi mi nismo bili izjema. Tudi na dan plesa smo nekateri brezglavo tekali naokoli, z mislimi, da bi vse skupaj izpeljali tako, kot smo si zamislili. Saj veste, dekleta na frizure in make-up, fantje pa ...

THE SHOW GOES ON ...

V naših koledarčkih je pisalo: »Sobota, 25. januar 2014 – DAN D!« Moja pričakovanja za to večer so bila precej visoka, ne v smislu, da bi bilo vse perfektno, ampak da bi bila to naša noč, noč polna čustev z nekaj solzicami, veselih in nasmejanih obrazov, divjih ritmov ter sproščenosti. Želela sem si, da bi se sošolci med seboj še bolje povezali in da bi posebno vez začutili tudi s profesorji ter starši.

Dvorana je bila nared, barvite obleke zapete, čevljički natakneni, kravate poravnane, metuljčki pritrjeni, naši gostje pa že nestrpni in radovedni. Prižgali smo svečke in z roko v roki polni elana odkorakali na plesišče. Najprej smo opravili uradni del večera, torej zapeli himno maturantov, odplesali uradne plese in izrekli zahvale vsem, ki so nam v teh štirih letih stali ob strani. Še posebej smo se zahvalili razredničarki, staršem in celotnemu profesorskemu zboru. Po predjedi je sledil nekoliko bolj sproščen zabavni program maturantov, v katerem smo se predstavili kot odlični igralci, pianisti, plesalci in pevci. Sledila je zelo okusna, raznovrstna, predvsem pa bogata večerja, ki nam jo je pripravila kuhinja Osnovne šole Ormož, mlajši pomočniki pa so nam pomagali pri izvedbi srečelova. Da pa se kalorije ne bi samo kopičile, je ob divjih ritmih, za katere sta poskrbela DJ Salex in DJ Mariano, zaplesala skoraj celotna dvorana in to vse do zgodnjih jutranjih ur. Glede na izjave nekaterih profesorjev, takšnega maturantskega plesa v zgodovini šole še niso doživeli in to v pozitivnem smislu, da ne bo pomote.

»Kaj? Ura je že štiri zjutraj? Ali moramo res začeti pospravljati?«, takšne in drugačne so bile izjave maturantov, staršev in tudi profesorjev. Čudili smo se, kako hitro je stekel čas in kdaj bomo lahko naslednjič tako brezskrbno in sproščeno »žurali«. Vsi smo se takoj strinjali, da verjetno šele po maturi! To je bila definitivno najkrajša noč, za katero so bile potrebne večtedenske priprave. Ko se sedaj spominjam tiste sobote, mi je vedno bolj žal, da je tako hitro minila, hkrati pa vem, da smo to prekrasno noč maksimalno izkoristili in se zanjo potrudili po svojih najboljših močeh.

ČE POVZAMEM ...

Zavedamo se, da smo vložili ogromno truda in opravili veliko dela, na kar smo tudi zelo ponosni. Kljub majhnosti našega razreda, smo dokazali, da se da s skupnimi močmi, veliko volje in prilagajanja ter marljivostjo organizirati poseben, v našem primeru že čaroben večer. Vzdušje je bilo res čudovito in čeprav ni bilo vse tako razkošno, smo se počutili domače, prijetno in zelo svečano. Nismo dovolili, da bi nam kdo drug vsiljeval ideje, nam pričaral prazen blišč, ki je od enega do drugega maturantskega plesa vedno enak. Bilo je prav posebno, precej drugače kot po navadi in ravno to je bilo ključnega pomena, da je bil ta večer zelo prisrčen, zmagovit, nepozabljiv in tako, kot pravimo mi, magičen.

Lea

Kam po končani gimnaziji?

Ormoški gimnazijci smo o svojem nadaljnjem šolanju razmišljali med 28. in 30. januarjem 2014, ko so v naši šoli potekali Karierni dnevi. Njihov namen je bil spodbuditi dijake k razmišljanju o svoji izobraževalni in poklicni poti. Prvi dan smo začeli s starši, ki so informacije lahko pridobili na predavanju svetovalke kariernega centra Univerze v Mariboru Rebeke Fakin. Kasneje so v prvem in drugem dnevu sledile krajše predstavitve posameznih fakultet in njihovih smeri. Predstavilo se je 20 različnih fakultet z več kot sedemdesetimi študijskimi smermi. Iz Univerze v Ljubljani smo lahko poslušali o Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo, Fakulteti za matematiko in fiziko, Filozofski fakulteti, Fakulteti za farmacijo, Fakulteti za šport, Biotehnični fakulteti, Fakulteti za družbene vede in Fakulteti za kemijo in kemijsko tehnologijo. Iz Univerze v Mariboru pa so se predstavili Filozofska fakulteta, Fakulteta za zdravstvene vede, Fakulteta za strojništvo, Fakulteta za kmetijstvo in biosistemske vede, Pedagoška fakulteta, Fakulteta za elektrotehniko, računalništvo in informatiko, Ekonomsko-poslovna fakulteta, Medicinska fakulteta in Fakulteta za turizem. Za tiste, ki jih bolj zanima študij ob morju, pa se je predstavila Univerza na Primorskem, in sicer Fakulteta za management Koper in Fakulteta za dizajn Trzin ter samostojni zavod Fakulteta za državne in evropske študije z Brda pri Kranju. Zadnji karierni dan je bil namenjen četrtem letniku, ko je vodja vpisa Univerze v Mariboru magister Dejan Senekovič predstavil novosti vpisnega postopka za študijsko leto 2014/15.

Kaj pa o tem menijo naši dijaki?

Aleš L.: »Meni je bilo všeč, ker sem lahko vidjo, kaj se na določenih fakultetah dogaja in kero službo lahko opravlaš. Šo sem na menegment, pravo, biosistemske vede, šport, mikrobio, to pa je to.«

Miha P.: »Karierni dnevi so potekali dva dneva po tri šolske ure. Sam sem si prvi dan ogledal predstavitev Fakultete za dizajn, Fakultete za državne in evropske študije ter Fakultete za šport. Drugi dan je bila na vrsti Fakulteta za gradbeništvo, Fakulteta za kemijo ter FERl.

Všeč mi je bilo, ker so jih predstavljali študentje in ne profesorji, saj je takrat veliko propagande. Študente tudi lažje vprašamo kaj več kot pa ostale. Bilo je naporno ampak verjetno poučno, predvsem za zadje letnike. Ironično, na eni izmed predstavitev nas je gospa imela za norca, saj nismo vedeli kje je Brdo, a vendar je sama izjavila, da je Kranj bliže Ormožu kot pa Maribor.«

Ana

Informativni dnevi

"Še malo, pa bomo začeli...komaj čakam", "joj, profesorica, kaj pa če se zmotim pri besedilu, joj, zdaj me je že strah!", "stojnice so izpadle prav pristrčno, zelo sem ponosna na našo šolo." V Gimnaziji Ormož je bilo 14. in 15. februarja zelo veselo in živo, saj smo imeli informativni dan za učence zadnjih razredov osnovne šole. Petnajst minut pred začetkom prvega informativnega dne je bilo slišati vse mogoče izjave, največ pa je bilo vznemirjenja ob razpravljanju, kdo vse nas bo obiskal. Ko so se vrata šole odprla, so devetošolci z zanimanjem vstopili in si začeli ogledovati gimnazijo, na kratko smo jih ustavili in povprašali, kaj menijo o šoli in vsi so bili zelo pozitivno presenečeni nad odprtostjo ter dobrim vzdušjem, ki vedno vladata v naši šoli.

Pripravili smo pester program, kjer smo poskušali skozi oči bodočega dijaka prikazati vse dejavnosti in krožke, ki jih šola ponuja, preučili pouk in predmete, obdelali priprave na maturo in predstavili profesorje ter dijaško skupnost. Vsake toliko se je napovedovalcem pridružil tudi pevski zbor, ki je med drugim zapel pesmi Jadram in O, Vrba. Dekleta iz prvega letnika so pripravila dve izvrstni glasbeni točki ter še bolj navdušile obiskovalce.

V nadaljevanju smo predstavili različne projekte v šoli, ekskurzije, ob koncu pa je besedo prevzela ravnateljica in še sama potrdila, zakaj v gimnazijo preprosto moraš priti. Z zaključkom programa se dan ni zaključil, saj smo se odločili v Ormož pripeljati dva ljubljanska študenta fizike, ki sta v prostorih učilnice za fiziko pripravila znanstveni šov, "čarala oblake" in ustvarjala tornade. Za dodatek je poskrbela profesorica glasbe, Monika Kelenc, ki je skupaj z učenci, zainteresiranimi za program predšolska vzgoja, zaigrala in zapela zabavno zgodbo. Hkrati so potekale likovne delavnice, kjer so naši dijaki na steno pred učilnico geografije naslikali ogromno karto sveta.

Dijaki smo najbolj uživali ob pogostitvi, kjer so nam mame nekaterih dijakov pripravile palačinke s slastno domačo marmelado. Mmmmm. Na voljo pa so bile tudi dobrote z naših stojnic in domači kompoti, ki so čez tri ure skoraj zmanjkali. Vse dobrote smo razstavili na lastnoročno izdelanih in okrašenih stojnicah. Obiskovalci so ob koncu lahko glasovali za najlepšo izmed stojnic. Prvi dan je minil kar se da hitro in ob koncu drugega smo bili že precej utrujeni, vendar ponosni. Ponosi so bili tudi naši profesorji, prav tako so nas pohvalili za dobro izvedbo programa in predstavljanja šole.

Bili smo zelo zadovoljni s številom obiskovalcev, tako za splošni oddelek, kot za oddelek predšolske vzgoje. Ob koncu smo dokazali, da smo gimnazija, v katero enostavno moraš priti. Veselimo se že svežih obrazov.

Pozor(!)ni za okolje - EKO frendi še vedno v akciji

Kampanja Pozor(!)ni za okolje se za letošnje šolsko leto poslavlja, kar pa ne ustavlja naših štirih EKO frendov, da ne bi kričali po hodniku, naj ugašamo luči. Mimogrede se seveda še pohvalijo s končnim drugim mestom na tekmovanju. Seveda jim je prva stopnička ušla le za malenkost. A vendarle so na svoj rezultat izjemno ponosni - in prav je tako! V svoje poslanstvo so tako dijaki kot tudi mentorica, prof. Vesna Pintarič, vložili ogromno truda in časa.

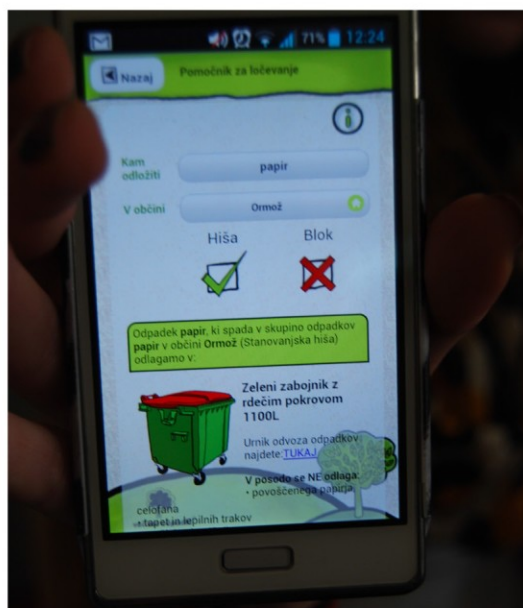
Z vstopom v novo koledarsko leto, EKO frendi niso več odlašali. Konec januarja smo že imeli predavanje dr. Marinke Vovk, ki nam je predavala o sodobnih načinih ločevanja odpadkov, o razvrščanju in recikliranju, predstavila pa nam je tudi prav posebno 3R aplikacijo za zmanjševanje, ponovno uporabo in recikliranje odpadkov. Ob koncu predavanja je izvedla še kratko delavnico, na kateri smo dijaki aplikacijo prenesli na svoje pametne telefone in jo tudi praktično preizkusili. Doktorica je, navdušena nad našim projektom, povabila EKO frende, profesorico Pintarič in ravnateljico, na uradno otvoritev Centra ponovne uporabe Ormož, kjer so dobili priložnost, da so se predstavili širši javnosti, med drugim predstavnikom občine Ormož, razvojni agenciji JARA, nevladni organizaciji »Zveza ekoloških gibanj« ter predstavnikom Komunalnega podjetja Ormož. Z otvoritvijo je dr. Marinka Vovk končala svoj obisk v Ormožu in obljubila, da nas obišče na našem EKO informativnem dnevu.

Kot ste si že lahko prebrali v članku o informativnem dnevu, smo si ga zamislili kot EKO dan, praznik doma pridelane hrane. Ideja za organizacijo EKO dneva se je porodila EKO frendom ob pomoči mentorice, s ciljem spodbujati dijake k uporabi lokalno pridelanih živil brez pesticidov in prevoženih kilometrov, svežih, z vitamini in s prehranskimi vlakninami polnih živil. Tako so EKO frendi svojo idejo predstavili razredom in spodbudili razrede, naj vsak naredi svojo stojnico. Čeprav so dijaki idejo pozitivno sprejeli, se je kljub temu dalo začutiti njihovo negotovost, češ moj izdelek ne bo dovolj dober, sramoval se ga bom. Ko pa so dijaki svoje izdelke sami lično zavili, so tudi sami pokazali navdušenje. Svojo stojnico so postavili tudi profesorji, vendar si z dijaki niso upali tekmovati. Kontaktirali smo tudi nekaj mam dijakov, ki so se našemu povabilu z veseljem odzvale in na obeh EKO informativnih dnevih pridno pekle palačinke iz domače pirine moke, jajc in mleka. Da pa nismo le jedli, so se nam pridružili tudi predavatelji z namenom, da nas seznani o EKO pridelavi. Tako nam je g. Zvonko Pukšič iz Biokmetije Zel povedal nekaj več o prednostih okolju prijaznih izdelkov in vzgojo le-teh ter tudi o možnostih domače zaposlitve. Gospod Ljudevit Hriberšek in gospa Anita Bolčevič iz Komunalnega podjetja Ormož sta nas seznani o preusmeritvi kmetijstva v ekološko kmetovanje na vodovarstvenem območju. Za njimi nas je ponovno obiskala dr. Marinka Vovk z delavnico Več kot odpadke, na kateri smo sami morali, pod njenim nadzorom seveda, ločevati odpadke. Na koncu EKO informativnih dnevov smo izvedeli tudi kateri razred se je najbolj izkazal pri promoviranju svoje EKO stojnice. To so bili dijaki 2. letnika, ki so si zmago resnično prislužili, za nagrado pa bodo obiskali EKO kmetijo.

Izvajanje EKONačrta: KONČNO SKUPNO ŠTEVILO TOČK IN UVRSTITEV

ŠOLA	OCENE NAČRTOV	OCENE POROČIL	ANKETA (več kot 1/3 izpolnjenih)	SKUPAJ
ŠC Kranj – Strokovna gimnazija in Srednja šola za elektrotehniko in računalništvo	75	129	20	224
Gimnazija Ormož	60	133	20	213
Gimnazija Ledina	77	136		213
Ekonomska gimnazija in srednja šola Radovljica	57	129	20	206
Gimnazija Vič	50	140		190
Gimnazija Bežigrad	70	109		179
ŠC Nova Gorica – Biotehniška šola	59	117		176
SGTŠ Radovljica	68	105		173
Srednja gradbena šola in gimnazija Maribor	49	121		170
Gimnazija Moste	61	109		170
Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer	64	104		168
Srednja šola Slovenj Gradec in Muta	54	111		165
Gimnazija Jesenice	52	112		164
Gimnazija Kranj	25	115	20	160
Srednja prometna šola Maribor	56	101		157
Gimnazija in ekonomska srednja šola Trbovlje	51	103		154
Srednja šola Jesenice	39	111		150
Škofijska gimnazija Antona Martina Slomška	43	99		142
Grm Novo mesto	38	103		141
Gimnazija Franceta Prešerna	45	88		133
Srednja poklicna in strokovna šola Bežigrad-Ljubljana	33	92		125
ŠC Škofja Loka - srednja šola za strojništvo/Gimnazija Škofja Loka	36	0		36
ŠC Škofja Loka - Srednja šola za lesarstvo	35	0		35

Dejavnosti so bile opravljene in EKO frendi so dočakali razglasitev zmagovalcev v kampanji. 14. maja so se tako skupaj z mentorico odpravili proti Smledniku, kjer je potekala podelitev nagrad. Program je tudi letos povezoval stand up komik Tin Vodopivec, pomagala pa sta mu tudi improvizatorja, ki sta zabavala občinstvo. In prišel je trenutek resnice ... Gimnazija Ormož je osvojila odlično 2. mesto! EKO frendom, mentorici in vsem dijakom, ki so pomagali in sodelovali v projektu, iskrene čestitke in le tako naprej. Drugo leto se kampanja nadaljuje!

Nika

Dan za spremembe

V Gimnaziji Ormož smo v okviru projekta Z roko v roki obeležili Dan za spremembe, ki je bil letos v soboto, 5. aprila. Na akcijo smo opozarjali z rumenimi ribicami. Pacienti in delovne terapevte Psihiatrične bolnišnice Ormož so za vsakega dijaka izdelali kvačkano ribico in jih z njo opozarjali na njeno simboliko – ribica se ne prepušča toku in aktivno prispeva k spremembam.

S predstavniki Dijaške skupnosti smo se v mesecu marcu pogovorili, kakšne spremembe si dijaki želijo v gimnaziji. Naš skupni cilj je, da se dijaki v gimnaziji počutijo prijetno, zato smo se odločili, da bomo izdelali dve sedežni garnituri, ki ju bomo postavili v atrij. Pomladni in poletni dnevi bodo tako bolj sproščeni. Lesene palete za sedežni garnituri, ki so jih dijaki zbrusili in pobarvali s pomočjo učiteljev in hišnika, so nam prijazno donirali v podjetju Pfeifer & Langen, proizvodnja in trgovina s sladkorjem, d.o.o., pripeljal jih je g. Mirko Kosi, barve nam je poklonil g. Stanko Jurkovič (Slikopleskarstvo in splošna gradbena dela Jurkovič d.o.o.). Da dijaki ne bi sedeli na trdem, je bilo treba izdelati tudi blazine – dijakinje so v delavnici šivanja okrasnih blazin preizkusile svoje šiviljske spretnosti, pri čemer so jim pomagale ga. Ingrid Kociper, ga. Darja Žganec Horvat in ga. Vida Lah iz Centra za ponovno uporabo d.o.o, so.p. Nekaj blaga smo zbrali dijaki in učitelji, nekaj blaga in polnilo za blazine nam je podarilo tapetništvo TAP Mlinarič d.o.o. Podjetjem in posameznikom se zahvaljujemo za donirana sredstva in pomoč pri izvedbi delavnic.

Spremembo sta doživeli tudi notranjost in okolica šole. Ekipa dijakov je ob pomoči laborantke uredila okolico šole in zasadila nekaj dreves, likovnice so poslikale steno pri učilnici geografije in zgodovine.

Veseli nas, da so se dijaki združili in našli skupni cilj, ki bo vsem omogočil prijetnejše bivanje v šoli. Hkrati so preizkusili svoje ročne spretnosti in delovne navade, ki jih je v svetu, v kakršnem živijo, vedno manj.

Lenka Keček Vaupotič, prof.

Znani fiziki v ormoški gimnaziji

V letošnjem šolskem letu smo se dijaki preizkusili tudi v igranju. Naša mentorica, profesorica Aleksandra Štih, je izbrala zanimivo in zapleteno dramsko delo dramatika Friedricha Dürrenmatta, ki je bilo letos maturitetno delo. Zgodba govori o treh fizikih, ki prebivajo v psihiatrični bolnišnici ugledne doktorice Matilde. Začetek drame se začne z umorom, ki ga je zgrešil eden izmed pacientov, umorjena je bila medicinska sestra, podoben umor pa se je zgodil tudi pred kratkim.

Drugo dejanje se prav tako začne z umorom, potem pa se začnejo razkrivati skrivnosti pacientov in tudi doktorice, ki ima fizike ves čas pod nadzorom.

Predstavo smo prvič odigrali v torek, 22. aprila 2014, v Domu kulture za dijake, ki so bili nad našim igranjem navdušeni. Za javnost pa je bil nastop v sredo, 11. junija 2014, prav tako v Domu kulture.

Ana

Z roko v roki

Prostovoljstvo je vodilna dejavnost mreže šol „Z roko v roki“, v kateri sodelujejo OŠ Velika Nedelja, OŠ Ormož, OŠ Miklavž pri Ormožu in Gimnazija Ormož. Že od začetka šolskega leta v omenjenih šolah poteka obšolska dejavnost prostovoljstvo. Šole z njo sooblikujejo vrednote, saj učenci postajajo občutljivejši za potrebe drugih, strpnejši in vztrajnejši. Dijaki in učenci tako dvigajo svoj socialni in kulturni kapital, hkrati pa aktivno prispevajo k boljši lokalni skupnosti in družbi na sploh. Mreža šol se nenehno tesno povezuje z lokalno skupnostjo, društvi in zavodi, da bi prostovoljstvo v okviru šolske ponudbe prenesli na učence in dijake, ki bi z njim nadaljevali tudi pozneje v življenju.

Simbioza

Računalniško opismenjevanje starejših je tudi letos našlo prostore v naši šoli. Naši prostovoljci so starejše občane učili osnov računalniškega znanja. Ker pa so sklenili, da bodo srečanja ponovili štirikrat enkrat mesečno, so dijaki starejše naučili tudi kaj sta e-pošta in Facebook ter kako se ju uporablja. Njihovo zadnje srečanje je potekalo 27. marca, kjer so najprej utrdili, nato pa nadgradili računalniško znanje.

Lutkovne predstave

Zaradi uspeha lutkovne predstave Rumena in modra rokavička, so se dijakinje prostovoljke odločile uprizoriti še eno lutkovno predstavo. Tokrat so z lutkami zaigrale predstavo Zrcalce, ki je bila odigrana 18. junija na grajskem dvorišču.

Pridni smo, beremo

Dijaki smo 14. aprila prisostvovali predstavitvi knjige Tadevža Roperta, z naslovom „Koga naj volim?“. Poskusili smo uvesti bralni nahrbtnik, vendar je ideja zaradi pomanjkanja interesa dijakov propadla. Kljub temu pa nismo pozabili na svetovni dan knjige, 23. aprila, ko smo k pouku slovenščine prinesli vsak svojo najljubšo knjigo, prebrali kakšen odlomek in o prebranem razpravljali.

Delavnice

Pred informativnimi dnevi so pridni prsti naših dijakov pod okriljem mentorice profesorice Lenke Keček Vaupotič in Simone Meglič, izdelovali voščilnice za valentinovo, hkrati pa tudi okrasili kljukice, ki so na informativnih dnevih krasile razred, v katerem je potekala oblikovalska delavnica.

V sodelovanju z Mladinskim centrom Ormož so naše dijakinje prostovoljke prisostvovali na počitniških delavnicah in pomagale pri pustnem rajanju; na gasilskem tekmovanju, 17. maja, pa so prav tako zabavale naše najmlajše.

Ne smemo pozabiti na fotografsko delavnico, ki je znova potekala v začetku aprila, kjer so učenci in dijaki obiskali grajski park in fotografirali. Njihove končne izdelke si je bilo na naši šoli možno ogledati prvi teden v juniju.

V vrtcu Ormož je 30. maja potekala Miniolimpijada, ki se je je udeležilo veliko gimnazijcev, ki so pomagali pri organizaciji in lažji zvedbi olimpijade ter seveda animirali najmlajše.

Ljudska univerza Ormož je tudi letos organizirala teden medgeneracijskega učenja, kjer so potekale razne delavnice in predavanja. Nekaterih delavnic in predavanj so se udeležili tudi naši dijaki. Tako so prisostvovali pogovoru v nemščini, potopisnem predavanju in delavnici o debati, ki so jo izvedle učenke OŠ Središče ob Dravi.

Humanitarne akcije

Niti na humanitarno noto nismo pozabili. V okviru akcije Star papir za novo upanje smo zbirali papir, čeprav z nekoliko manjšim entuziazmom, kot takrat, ko smo ga zbirali za maturante. Ob poplavih na območju Srbije in Bosne in Hercegovine, smo tudi sodelovali pri Adrini organizaciji akcije zbiranja izdelkov za osebno higieno, na katero smo se dijaki množično odzvali. Z veseljem smo priskočili na pomoč v skladišču Rdečega križa, kjer smo pomagali pri pakiranju izdelkov.

Več o tem, kaj pravijo prostovoljke o svojem delu, si lahko preberete v intervjuju med stranmi rubrike Dijaki se predstavijo.

Ob koncu šolskega leta naj vam položim na srce zadnjo misel: Vsekakor bolje 2 uri z neznancem, potrebni pomoči, kot pa 1 uro pred televizijo.

Majhno dejanje za prostovoljca, a veliko za tiste, ki potrebujejo pomoč.

Nika

TEKMOVANJA

Šolsko tekmovanje iz nemške bralne značke - Epi Lesepreis, je potekalo od 3. do 7. marca 2014 po vseh slovenskih srednjih šolah. Udeležilo se ga je 27 učencev iz prvih in drugih letnikov. Prebrati so morali dve knjigi, Teufel in Seide in Auf der Suche nach Toby. Priznanje za sodelovanje so prejeli dijaki drugega letnika, to so Gašper Horvat, Benjamin Grmič, Katja Kolarič, Uroš Tušek, Lea Lukman, Alenka Pevec in Timea Štagar ter dijaki prvega letnika: Doroteja Lah, Nino Ulaga, Eva Korpar, Špela Kuharič, Monika Viher, David Lukner, Tina Kos, Tinkara Iza Krabonja, Monika Petek, Matija Ambrož, Marcel Sedlak, Metod Rakuša, Mojca Meško, Melani Vrabl, Špela Ambrož in Klara Majcen. Sergej Munda, Nika Bedekovič, Janja Zadavec in Zala Ledinšek so osvojili srebrno priznanje.

Tekmovanje za Epi Reading Badge oz. angleško bralno značko je potekalo 18. marca 2014. Udeležilo se ga je kar 37 dijakov iz drugega in tretjega letnika. Iz drugega letnika sta srebrno priznanje dosegla le Sergej Munda in Nika Bedekovič, medtem ko je srebrno priznanje iz tretjega letnika doseglo kar nekaj dijakov. To pa so Gregor Domen Rakuša, Miha Podplatnik, Ana Pintarič, Eva Pučko, Kaja Rukav, Špela Perner, Helena Talan, Maruša Peterca, Sara Belšak in Urška Žnidarič.

Naši dijaki so se imeli možnost preizkusiti tudi v tekmovanju iz znanja biologije. Dva dijaka naše šole sta se uspela uvrstiti na državno tekmovanje iz biologije za Proteusovo nagrado, ki je bilo 22. marca 2014. Sergej Munda iz 2. letnika je prejel srebrno priznanje na državnem tekmovanju. Katja Kokot in Lea Rajh iz 4. letnika pa sta prejeli bronasto priznanje.

Dijaki so se preizkusili tudi v znanju o podnebnih spremembah. Trije dijaki naše šole, četrtošolci Urban Goričan, Jurček Novak in Lea Rajh, so se udeležili državnega tekmovanja iz »Eko kviza« v Gimnaziji in srednji šoli Rudofla Maistra Kamnik, ki je bilo 11. marca 2014. Na tekmovanju je sodelovalo rekordnih 222 dijakov iz 42 srednjih šol iz vse Slovenije, naši dijaki pa so dosegli odlične rezultate. Jurček Novak je prejel bronasto priznanje, Lea Rajh pa srebrno.

V četrtek, 20. 3. 2014, je tako kot po vsej Evropi tudi na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje iz matematike - kenguru. Na njem so se najbolje izkazali Nuša Ivanuša in Staša Trstenjak iz prvega letnika, Katja Kolarič, Aleš Lukman, Miha Kolmančič, Sergej Munda, Dejan Kociper in Klara Hameršak iz drugega letnika, Miha Podplatnik iz tretjega letnika ter Urban Goričan in Miha Magdič iz četrtega letnika. Vsi ti dijaki so prejeli bronasta priznanja. Najboljši iz posameznih letnikov, in sicer Nuša Ivanuša, Katja Kolarič, Aleš Lukman, Miha Kolmančič, Miha Podplatnik in Urban Goričan, so se uvrstili na regijsko tekmovanje, ki je potekalo 2. 4. 2014 v Ekonomski srednji šoli in gimnaziji Murska Sobota. Naši dijaki so se znova odlično odrezali, saj so Nuša Ivanuša, Katja Kolarič in Miha Podplatnik dobili srebrna priznanja. Državno tekmovanje je potekalo na II. gimnaziji Maribor. Številna udeležba in odlični rezultati naših dijakov dokazujejo, da je matematika še vedno popularna med mladimi.

Nika

Profesorica Renata Bezjak na zaslišanju

Radovedni kotiček vam tokrat ponuja zelo obsežen intervju, h kateremu smo povabili profesorico nemščine in sociologije ter razredničarko četrtošolcev, Renato Bezjak. Profesorica, med drugim tudi bodoča mamica, nam je razkrila stvari, za katere do sedaj še niste vedeli. Ste že kaj radovedni? Uživajte v branju.

Profesorica, hvala, da ste se odzvali povabilu. Najprej vas naj vprašam, kakšni ste bili kot otrok, katero osnovno šolo ste obiskovali in kako ste preživeli mladostniška leta?

Hm ... Kot otrok sem bila glede na pripovedovanje precej naporna – jezikava, radovedna, razvajena ... Za to zadnje sta bili baje »zaslužni« predvsem babici. OŠ sem najprej obiskovala v Ormožu, v 6. razred pa sem začela hoditi v OŠ Velika Nedelja, saj smo se tja preselili. Moram reči, da so bila moja osnovnošolska leta zelo lepa. Rada sem hodila v šolo, stkala številna prijateljstva in bila aktivna na mnogih področjih. Sledilo je šolanje v Mariboru, na sedanji III. gimnaziji. Šola sama mi ni bila preveč všeč, sem pa leta bivanja v Mariboru, najprej v internatu in nato v študentskem domu, izkoristila za vse ostalo, za kar v domačem okolju ni bilo možnosti – obiski gledališča, kina, predavanj, koncertov, treningi karateja, tek ... Tudi za zabavo je zmeraj ostalo dovolj časa, za spoznavanje novih ljudi, tudi za številne mladostniške neumnosti. Bila sem precej tipična najstnica – s številnimi spraševanji, iskanji, z »norimi« idejami in frizurami. Domači so očitno znali »ravnati z mano«, saj v resnici nikoli nisem povzročala večjih težav. Sem pa imela pogosto svoj, drugačen pogled na svet in sem hotela uveljaviti svoje ideje. Včasih mi je uspelo, spet drugič ne. V glavnem sem se pa ob vikendih rada vračala domov, se veliko družila s prijateljicami in »težila« mlajšemu bratu.

Ste profesorica sociologije in nemškega jezika. Kje ste študirali in zakaj ste izbrali ravno ta predmeta? Ali so bila vaša študentska leta naporna?

Študirala sem na takratni Pedagoški fakulteti v Mariboru. Odgovora, zakaj ravno ta dva predmeta, pravzaprav nimam. V OŠ sem najprej želela postati šivilja, nato novinarica in nekje od sedmega razreda naprej učiteljica. Takrat sta bila sicer moja najljubša predmeta slovenščina in matematika, kar se je pa med srednjim šolanjem spremenilo. Za študij sem izbrala nemščino, sociologija pa je prišla zraven bolj »mimogrede«, ker je bilo pač treba izbrati nekaj zraven, saj samostojnega študija takrat še ni bilo. Izbira torej ni bila ne vem kako premišljena, lahko pa rečem, da mi danes ni žal, da sem se tako odločila. Sociologijo sem študirala z veseljem in jo tudi rada poučujem. Dala mi je neko širino, nek »pogled na stvari od zadaj« kot rada rečem. Če so bila študentska leta naporna? Ne, ne bi jih označila tako. Bila so zanimiva, razgibana, lepa. Sistem študija, kjer si moral sam prevzeti odgovornost za svoj uspeh, znati poiskati informacije in poskrbeti zase, mi je zelo ustrezal. Poleg uspešnega dela za »faks« sem uspela najti čas tudi za zabavo, druženje, izkoristila sem tistih nekaj možnosti za bivanje v tujini, ki so nam jih ponujali. Na teh študijskih obiskih v tujini sem opazila številne še boljše možnosti in zlasti drugačne odnose med profesorji in študenti. Če zdaj gledam nazaj, lahko rečem, da sem imela kljub uspešnemu študiju veliko prostega časa za kulturo, šport in vse, kar me je zanimalo. Tudi finančno gledano so bila to zelo brezskrbna leta, štipendija je pokrivala večino mojih potreb.

Gimnazija Ormož ponuja svojim dijakom široko paleto znanja, saj se profesorji po najboljših močeh trudite svoje znanje in izkušnje prenesti na dijake. Kakšno je vaše mnenje o vaših sodelavcih in kateri razred vam je najbolj pri srcu?

S sodelavci v glavnem korektno sodelujem, z nekaterimi se družim tudi v svojem prostem času. Kot sama ugotavljaš, se vsi po svojih močeh trudimo, da bi vam dali največ od svojega znanja. Hm, moj najljubši razred? Ne bi ga mogla izbrati. V vsakem najdem kaj, kar lahko pokritiziram, pa seveda tudi veliko tega, kar lahko pohvalim. V glavnem pa ne iščem razredov, ki bi mi bili pri srcu ali jaz njim. Razrede doživljam kot skupine različnih posameznikov; vesela sem vsakega, ki mi pomeni nek izziv, ki mu lahko kaj dam in se od njega kaj naučim. Je pa letos seveda »moj« razred 4. a. Razred, kjer sem razredničarka, je pač zmeraj nekaj posebnega; tam običajno tudi več »težim« in čutim še drugačno vrsto odgovornosti do dijakov in njihovih staršev.

Verjetno ste pri urah slišali že ogromno zanimivih, predvsem pa smešnih izjav dijakov. Ali se vam je v spomin vtisnila kakšna posebna?

V začetku sem si tovrstne izjave celo zapisovala. Ampak v tem trenutku se pri najboljši volji žal nobene ne spomnim. Očitno bom morala malo pobrskati po zapiskih.

Pa pojdimo še k malo manj resnim temam. V naslednjih mescih vas čakajo naporni dnevi, saj boste čez nekaj tednov postali sveže pečena mamica. Se kako posebej pripravljate na materinstvo, saj veste, neprepane noči, menjava plenic ...? Je otroška soba mogoče že pripravljena?

Najbrž se na vse izzive starševstva ne da pripraviti. Lahko si nekaj zamišljaš in želiš, življenje pa potem stvari obrne po svoje. Glede na to, da sem bolj »študiozen« tip, sem se sicer lotila branja številnih knjig s tega področja – ampak saj veš – teorija je eno, praksa pa potem prinese svoje. Zaenkrat se predvsem trudim ostati čim bolj fit, obiskujem tudi jogo za nosečnice, popazim pri prehrani ... Sicer pa moja nosečnost na srečo poteka zelo neproblematično, tako da v glavnem živim tako kot doslej. Kar se otroške sobe tiče, ta sicer še ni nared, res pa je, da smo trenutno v pripravljanju hiške na novega družinskega člana.

Verjamem, da vam bo novi član družine dodatno razsvetlil življenje in vam prinesel tudi nek drug pogled nanj. Mogoče že veste ali bo punčka ali fantek?

Ja, pregled z ultrazvokom in rezultati amniocenteze pravijo, da bo deček.

Slišala sem, da ste pri izbiri imen že oblikovali ožji izbor. Nam lahko kakšno ime zaupate?

Res je, s partnerjem sva že precej zgodaj izbrala imeni tako za punčko, kot za fantka. Čeprav imava sicer zelo različen okus, sva se tukaj hitro uskladila. Ko sva ugotavljala pomen izbranih imeni, sva ugotovila, da obe predstavljata neko začimbo. Naj bo to zaenkrat dovolj informacij. Več vam lahko povem tam enkrat v drugi polovici julija.

Vem, da imate radi živali. Kdo so vaši hišni ljubljenci, imate za vse dovolj prostora?

Tudi to drži; živali imajo pomembno mesto v mojem življenju. Trenutno bivajo z nami trije kužki – Ajša, Mufi in Pika – ter maček Henri. Vsi, razen Ajše, ki je najstarejša, so najdenčki in predstavljajo veliko veselje – pa tudi skrb. Nekoč v prihodnosti pa bi rada imela še kakšno kozo.

Foto: M@rtin Kolar,

In še za konec. Kaj je vaše vodilo v življenju?

Hm ... Nimam samo enega vodila. Pogosto pa naletim na kakšno lepo misel – jo preberem, slišim, domislim ... Običajno tudi zapišem. No, eno izmed njih z veseljem delim z vami.

"... Dati prednost čustvom pred mišljenjem, dejanju pred načrtovanjem, biti pred imeti, sedanjosti pa pred preteklostjo ali prihodnostjo ..." (po knjigi J. Bucay: Ti povem zgodbo?)

Najlepša hvala! Zelo lepa misel, pozitivna, resnična in vredna razmisleka. Za naprej vam želim vse dobro, mnogo srečnih družinskih trenutkov in uspešnih let poučevanja.

Lea

Kaj nas motivira, da rekreacija postane del našega vsakdana?

Mladostništvo je čas velikih sprememb v razvoju posameznika. Ob intenzivnem telesnem razvoju, ki v nekaj letih preoblikuje telo otroka v telo odraslega, je to tudi čas osebnostnega zorenja, gradnje lastne identitete, dejavnega vključevanja v socialno okolje ter utrjevanje navad in vrednot, ki usmerjajo posameznikovo vedenje še kasneje v življenju. Sodoben način življenja, ki je pri marsikom povezan z urami sedenja v šoli, sedenjem doma ob delovni mizi z računalnikom, sedenjem pred TV, sedenjem pri učenju, sedenjem ...

Razvoj odnosa do telesne dejavnosti in vključevanja gibanja v življenjske navade se začneta že zelo zgodaj. Prve spodbude in zgleda za to dobi otrok v svoji družini. Izkušnje, ki jih zbiramo v zgodnjih obdobjih razvoja, vplivajo na to, kaj nam neka dejavnost pomeni in kako jo kasneje vključujemo v svoje življenje. Na pojmovanje dejavnosti in doživljanje gibanja vplivajo tudi naš odnos do telesa, naše vrednote zdravja, naše telesne potrebe.

Mladostništvo je doba, v kateri ima telesna dejavnost še poseben pomen. To ni le čas intenzivnega telesnega razvoja, usklajevanja mnogih telesnih funkcij in oblikovanja otroškega telesa v odraslo telo. To je dinamični proces, ki je povezan z različnimi stresi in preizkušnjami, veliko potrebo po sprostitvi, vznemirljivim odnosom do sebe, sveta, drugih ljudi, s šolanjem, ki zahteva dejavna intelektualna prizadevanja in z izzivi, ki jih prinaša druženje z vrstniki.

Gibanje pomembno vpliva k celovitosti zdravega telesnega in psihosocialnega razvoja. Telo in duševnost sta povezana z nešteti medsebojnimi vplivi. Telesno počutje vpliva na duševno in duševne dejavnosti usmerjajo delovanje telesa. Občutja, ki izhajajo iz telesa, uravnavajo naše doživljanje.

Gibanje sprosti telo. Mladostnik je pogosto v stresu. Zato mu je občutek, da je sposoben premagati neki napor in biti močnejši od svoje težnje k pasivnosti, lahko v veliko spodbudo.

Redna telesna dejavnost nas nauči smiselne razporeditve energije. Telesni trud, ki mu sledi sprostitve (pa naj bo to kolesarjenje, rolanje ali tek ... do prijatelja, pri katerem je zabavno, vznemirljivo), je že samo po sebi zgled za katero koli dejavnost, ki najprej zahteva naše prizadevanje, nato pa nam prinese spodbudno nagrado.

Tisti, ki se jim ni težko za nekaj potruditi tudi s telesnim naporom, se ob soočenju z neko nalogo, odzovejo z ustreznimi razporeditvijo svojih sposobnosti.

Zadostna telesna aktivnost pospešuje intelektualne zmogljivosti. Možgani porabijo kar petino vsega kisika, ki ga kri prenaša po telesu. Gibanje na svežem zraku poveča učinkovitost osrednjega živčevja.

Različne telesne dejavnosti dajejo mladostnikom priložnost za spoznavanje novih vrstnikov, razvijajo in vzpostavljajo nove stike, pomagajo pri poglobljanju prijateljstev, medsebojni opori in pomoči. Aktivnosti, pri katerih se združujeta skupen trud in skupna sprostitev, dajejo občutja pripadnosti in povezanosti.

Učinkovita je tista telesna dejavnost, ki nas sprošča in pomirja. Nikakor pa ne taka, ki je povezana s previsoko in z nesmiselno zastavljenimi cilji. Pri dejavnosti, ki zahteva pretiran napor, se posameznik, ki že tako težko verjame vase, sooča z lastno nemočjo.

Za vsakega posameznika je najbolj primerna tista oblika telesne dejavnosti, ki je usklajena z njegovimi telesnimi in duševnimi značilnostmi, z njegovimi družbenimi navadami in načinom življenja. Ko enkrat ugotovimo, kaj nas motivira, bo tudi rekreacija postala nekaj pozitivnega in bo povečala našo samozavest in izboljšala počutje.

Pri vsem tem moramo biti vztrajni, moramo zaupati vase in v svoje sposobnosti, imeti pa moramo tudi veliko mero samodiscipline.

Cilj je najpomembnejši dejavnik motivacijskega vedenja, saj je hkrati njegov vzrok in posledica. Če si postavimo cilj, je le-ta odlična spodbuda za delovanje in vedenje. Šele ko si postavimo določene cilje, ki jih želimo doseči, lahko začnemo z oblikovanjem strategije in načrta, kako bomo do njega prišli. Zastavljeni cilj nam pomeni merilo, na podlagi katerega lahko ocenjujemo rezultate. Cilje pa si moramo tudi pravilno oz. učinkovito postaviti. Cilji morajo biti specifični (točno določeni), merljivi (razpoznavni, vidni in jasni), postaviti si moramo kratkoročne in dolgoročne cilje, cilji morajo biti dosegljivi in hkrati izzivalni. Pomembno je, da redno spremljamo dosežene cilje, naš napredek in po potrebi tudi preoblikujemo strategijo oz. spremenimo cilj. Na koncu pa, kar je za nekatere morebiti še največja motivacija, si za uspešno dosežen cilj privoščimo tudi nagrado.

Pri vsem tem moramo biti vztrajni, moramo zaupati vase in v svoje sposobnosti, imeti pa moramo tudi veliko mero samodiscipline. Postaviti si moramo prioritete in se osredotočiti na motive in spodbujevalce. Dober motivator je lahko tudi glasba, ki nas s svojim ritmom spodbuja pri rekreaciji. Za športne dejavnosti si je priporočljivo sestaviti urnik, po katerem sledimo aktivnostim. Na koncu nam ostane samo še akcija!

pripravila Bojana Moravec, prof.

PREHRANA MLADOSTNIKOV

Mladostništvo je čas velikih sprememb v razvoju posameznika, obdobje, ko se hitro odvija telesni razvoj in se v nekaj letih telo otroka preoblikuje v telo odraslega. Pri tem ima, poleg zraka in vode, hrana velik biološki pomen.

Varna in uravnotežena prehrana je eden izmed temeljev varovanja zdravja. Posebej je poudarjena v obdobju rasti in razvoja, saj zagotavlja energijo in hranila za rast in razvoj odraščajočega telesa. Hranila v živilih so osnovni gradbeni material in vir energije, so »gorivo« za celične funkcije. Pomembno je, da se mladostniki prehranjujejo zdravo in s kakovostnimi živil, ki so dobro kombinirana, saj prehrana vpliva tudi na trenutno počutje, na samopodobo, na zdravje sedaj in tudi v zrelejših letih.

Življenjski pogoji so se v zadnjih petdesetih letih močno spremenili. Danes imamo na izbiro več različnih vrst hrane, pojavila se je tudi visoko procesirana hrana, energijsko gosta in hranilno redka živila, z veliko neakovostnih maščob, sladkorjev in soli, ki jih naši predniki niso poznali. Hrana je dostopna na vsakem koraku, spremenili smo ritem prehranjevanja, zmanjšali smo energijsko porabo zaužitega, saj prevladuje sedeč življenjski slog.

Podatki raziskav Zdravstvenega statističnega letopisa Inštituta za varovanje zdravja RS ugotavljajo, da delež slabo hranjenih (podhranjenih ali čezmerno hranjenih) otrok v Sloveniji iz leta v leto počasi narašča. Študije o prehranskih navadah mladostnikov v Sloveniji kažejo, da se mladostniki glede izbire živil prehranjujejo pretežno nezdravo. Uživajo premalo sadja in zelenjave ter rib, dekleta pa tudi premalo mleka in mlečnih izdelkov ter mesa, pogosto pa posegajo po sladkih in slanih prigrizkih ter gaziranih pijačah in pijačah z nizkim sadnim deležem. Zaužijejo manjše število dnevnih obrokov od priporočenega in se neredno prehranjujejo. Najpogosteje opuščajo zajtrk, nekaj manj pogosto večerjajo, oboje bolj opuščajo dekleta (M. Gabrijelčič Blenkuš).

Tudi motnje hranjenja se najbolj pogosto pojavljajo v mladostništvu. Kažejo se na različne načine in z različnimi stopnjami intenzivnosti. Običajno so prehodne in začasne (ne pustijo posledic, mogoče jih opazijo samo bolj pozorne mame). Pokažejo se takrat, ko je mladostnik v stresu ali spremenjenega razpoloženja (zaskrbljenost, napetost pred preizkušnjo v šoli). Znano je, da ljudje v stanju čustvene napetosti jedo čezmerno ali pa hrano zavračajo.

Anoreksija je motnja hranjenja, pri kateri mladostnik dolgotrajno zavrača hrano. Pri dekletih se pojavlja desetkrat pogosteje kot pri fantih. Anoreksična dekleta so največkrat zelo bistra, perfekcionistična, uspešna v šoli, za njih je pomemben občutek obvladovanja lastnega življenja. Z ugodjem in nekakšnim zmagoslavljem opazujejo reakcije drugih na svoj videz. Shujšajo do take mere, da izgubijo menstruacijo in se pogosto ne zavedajo, da na pogled še z daleč niso več tako prijetna in privlačna. Shujšajo do take skrajnosti, da je to škodljivo za njihovo zdravje in življenje.

Bulimija še bolj pogosta, skrita, na zunaj težje prepoznavna motnja hranjenja. Zanja je značilna neustavljiva potreba po prenašanju, ki ji sledi namerno izzvano bruhanje. Na ta način osebe dolgo vzdržujejo telesno težo, vendar pa motnja preide v pravo obsedenost z hrano. Zaužitju prevelike količine hrane sledi občutek krivde, izzvano bruhanje prinese olajšanje in ponovni občutek sramu in tesnobe, ki jo je mogoče zrahljati s hrano. Začarani krog vedenja sproži različne resne zdravstvene motnje. Za mladostnika z bulimijo je značilna globoka notranja negotovost, močna potreba po sprejetosti in dobrem mnenju drugih.

Čezmerno hranjenje je pri nekaterih mladostnikih poskus, da bi s hrano nadomestili občutje čustvene sprejetosti in ljubezni, pri drugih težnja po odvisnosti in pasivnosti, pri tretjih pa nastopi, ko imajo občutek, da nekih okoliščin in nalog ne obvladajo, da jim niso dorasli.

Kakšen naj bi bil najbolj ustrezen in zdrav odnos do hrane?

Vsekakor jemo toliko, tisto in tako, da je usklajeno z zdravimi potrebami, ki jih narekuje telesni razvoj. V Smernicah zdravega prehranjevanja za vrtce in šole, ki so izšli leta 2005, je zapisano, da načeloma ni dobrih ali slabih živil, so le dobre in slabe kombinacije živil. Potrebno jih je pravilno kombinirati in ustrezno pripraviti. Zdravi obroki vključujejo sadje in zelenjavo, dajejo prednost polnovrednim žitom in izdelkom, kakovostnim maščobam, predvsem oljem in manj mastnim mlečnim izdelkom, zmernemu uživanju mesa, z majhnim vnosom soli in sladkorjev. Priporočeno je pitje zadostne količine vode, nesladkan ali malo sladkan zeliščni čaj, naravni sadni ali zelenjavni sokovi. Priporočeno je uživanje štirih do petih obrokov na dan.

Sodobni nutricionisti so oblikovali novo prehransko piramido

Na prvo mesto piramida postavlja hidracijo telesa, torej vodo, ki naj bi je človek zaužil dva do dva in pol litra dnevno. Tudi ob zdravi prehrani namreč telo brez pravilne hidracije ne deluje optimalno.

Rojeni smo za gibanje in ne smemo pozabiti: »Lepo se je družiti in skupaj odkrivati ljubezen.«

pripravila Vesna Pintarić, prof.

RDEČA STRAN

Ali ste vedeli?

V Sloveniji je število otrok s čezmerno težo po najnovejših podatkih že preseglo število v ZDA!

Naši otroci in mladostniki popijejo največ sladkih pijač v Evropi. Izsledki raziskave, ki so jo opravili strokovnjaki s Pediatrične klinike UKC-ja Ljubljana, kažejo, da 15- in 16-letni mladostniki v Sloveniji pijejo pretežno pijače s sladkorjem (47-51 % vseh popitih pijač).

Mladostniki pijejo tako imenovano "vodo z okusom", prepričani, da se zdravo hidrirajo, v resnici pa je v vodi tako veliko sladkorja, da ob koncu leta znaša količina sladkorja, ki jo popijejo samo s sladkimi pijačami, 25 kilogramov. Več kot dva kilograma na mesec! Pol kilograma na teden čistega dodanega sladkorja!

Problematične so zlasti sladkane pijače

Težava, na katero opozarjajo strokovnjaki, med njimi tudi dr. Nataša Fidler Mis iz UKC-ja Ljubljana, je zlasti ponujanje pijač z dodanim sladkorjem (sladkani čaji, sadni nektarji, ledeni čaji, s sladkorjem sladkani čaji, sladke gazirane pijače, pijače za športnike, energijske pijače in t. i. "vode z okusom"), sadnih sokov ter industrijskih sladic otrokom v šolah. Priporočena pijača za otroke so voda ali nesladkani čaji. Potrošniki pravzaprav nimamo vpogleda v to, koliko prostih sladkorjev je v izdelku. Napis na embalaži, da je nekaj brez dodanega sladkorja, namreč ne pomeni, da je izdelek brez prostih sladkorjev. Pomeni le, da že naravno prisotnim sladkorjem v sokovih, sirupih, sadnih koncentratih in medu, ki so prav tako škodljivi, če jih uživamo več kot pet odstotkov dnevno, niso dodani drugi sladkorji.

Pomnite: predelan bel sladkor, kot namizni sladkor in sladkor v slaščicah, torticah, sladkani sokovi, vode z okusom, coca-cola, multisola, ipd., je eden izmed najhujših "STRUPOV" ki poruši pH ravnovesja našega telesa, kar vodi v razvoj kandide in drugih težjih bolezenskih stanj.

V ZDA je FDA (Food and drug administration) že predlagal, da bodo morali na embalažah označevati tako skupne kot dodane sladkorje, v Veliki Britaniji se med drugim zavzemajo za to, da bi bile na embalažah sladkih pijač opozorilne nalepke s podobnimi napisi kot na cigaretnih embalažah, največja britanska trgovska veriga se je odločila umakniti sladkarije stran od blagajn, vedno več je pozivov k uvedbi davka na sladke pijače in tudi k odgovornemu ravnanju države.

Nevarnost debelosti je enaka kot kajenje, pijače z dodanimi sladkorji in druga živila z visoko vsebnostjo sladkorja so enako škodljivi kot kajenje!

Vesna Pintarić, prof.

Športnik in glasbenik

Srednja šola je za marsikoga velik zalogaj. Tega se zaveda večina naših dijakov. Seveda pa imamo tudi takšne, ki jih ta velik zalogaj ne prestraši in vestno opravljajo naloge gimnazijca. Med njimi so tudi naši prvi letniki, ki v pleničkah šele vstopajo v srednješolske dni. Eden izmed marljivih dijakov je vsestranski David Lukner, ki obvlada šport, glasbo in šolo. Ukvarja se namreč z roketom, hodi v glasbeno šolo, obenem pa se tudi pridno uči, saj bo letos nemara odličen. Le kako mu uspe? Odločili smo se, da ga povprašamo o njegovem zmagovalnem receptu.

Pozdravljen, David. Spadaš med tiste "ta pridne" dijake. Kako ti uspe obvladovati tako šport kot šolo in še glasbeno šolo?

Pozdravljeni. Vse to mi uspeva z vsakodnevnimi načrti, tako da takoj začnem delati in ne razmišljam najprej pol ure, kaj bom šel sedaj delat. Poleg tega moram tudi redno poslušati in sodelovati v šoli, saj imam tako manj dela doma in mi ostane več prostega časa.

Treniraš roket. Kako dolgo že in zakaj si se odločil ravno za roket, kaj te je pritegnilo?

Tako je, treniram ga že od 2. razreda osnovne šole, torej 8 let. Za ta šport pa sem se odločil zato, ker lahko gradim ekipni duh, pa tudi zdravje se s športom izboljšuje.

Ne igraš le enega, ampak kar dva instrumenta. Si želiš morda nadaljevati glasbeno pot ali se boš usmeril bolj v športne vode?

Igram diatonično harmoniko in klarinet. Razmišljal sem že o tem, a se še nisem odločil, vsekakor pa bom ostal tako ali drugače v stiku z obema hobijema.

V šoli imaš same dobre ocene, kdaj najdeš čas za učenje? Se rad učiš ali je to le nujno zlo?

Za učenje si naredim skrben načrt, tako da si razdelim čas za učenje in prosti čas. Čas za učenje najdem največkrat med vikendi, velikokrat pa tudi zvečer po vseh obveznostih. Ja, učenje pa je največkrat tista največja stvar, h kateri se najtežje spravim zraven, tako da je velikokrat "pod mus", kot si sama rekla.

Sedaj pa malo manj o šoli in obšolskih dejavnostih. V čem najbolj uživaš v prostem času?

V prostem času se najraje družim s prijatelji, s katerimi gremo velikokrat na igrišče in igramo nogomet. Zelo rad pa tudi zaigram svojim domačim in jim tako popestrim marsikateri dan.

Dijaki se predstavijo

Ce bi imel možnost in neomejene finančne vire, kam bi odpotoval? Kateri je tvoj najljubši kraj ali si tja že morda odpotoval?

Hm ... sem pustolovski tip, zato so mi vsa mesta všeč in bi vsepovsod našel kaj zanimivega. Zelo rad imam obmorske kraje, všeč pa so mi tudi stara mesta z veliko znamenitostmi in bogato zgodovino. Tako da je moj sanjski kraj, ki bi ga nekoč zelo rad obiskal, otok Bora Bora, kjer je nebeško modro morje, vulkan, enkratni bungalovi, pa tudi domačini popestrijo letovanje na otoku. Najlepše mesto, ki sem ga obiskal, je romantično mesto Pariz, kjer je najlepši Eifflov stolp, a ima mesto tudi mnoge druge znamenitosti.

Tvoja najboljša in najhujša izkušnja v življenju, do sedaj? Morda kaka anekdota?

Bilo je veliko lepih, a tudi nekaj manj lepih dogodkov. Vsekakor so mi v spominu ostali različni uspehi, npr. državni prvaki z roketom, potovanja, zabave in še kaj. Morda ena zanimivejših zgodb - ko sem nastopil v finalu harmonikarskega tekmovanja. Ves sproščen in motiviran sem odšel na oder, a ko sem zagledal publiko, sem se spomnil, da sem pozabil klobuk, ki je del obvezne opreme muzikanta.

To sem poskusil čim prej pozabiti in mi je tudi uspelo, saj sem na koncu dobil srebrno priznanje, kar je bil zame odličen dosežek. Tako da zdaj to postaja tradicija in hvalabogu z njo prihajajo tudi različna priznanja. Manj lepe spomine pa poskušam čim prej popraviti in pozabiti, tako da se z njimi ne ubadam veliko.

Kdo ti v hudih trenutkih stoji ob strani in ti vliva motivacijo?

Ob hudih trenutkih mi ob strani stoji družina, najbolj od vseh me podpira sestra.

Za konec naj te še vprašam, kaj si ti želiš v življenju? Imaš kakšen poseben cilj, ki bi ga želel uresničiti, morda kakšno misel, rek za ostale dijake?

Razmišljal sem že o mnogih poklicih, a za nobenega se še nisem natančno odločil, tako da na to vprašanje v celoti še ne morem odgovoriti. Moj glavni cilj je, da uspešno dokončam šolanje, dobim službo, ki jo bom z veseljem in zadovoljstvom opravljal. S tem pa bo prišlo tudi vse drugo. Moj življenjski moto je: Nikoli ne reci nikoli. S tem se vzpodbujam na vseh področjih v svojega življenju, tudi takrat, ko mislim, da mi nekaj ne bo uspelo, a se potrudim in mi potem tudi uspe. Življenje nas uči, da si moramo redno delati uspešne načrte in tako bomo vse uredili ob pravem času.

Hvala za pogovor, želim ti še veliko uspeha na tvoji nadaljnji poti in uresničitev vseh zadanih ciljev.

Janja

PROSTOVOLJKI RAZKRIJATA

V rubriki Dijaki se predstavijo govorimo predvsem o raznih skritih talentih. In tako je tudi na drugih področjih v šoli. Vse prevečkrat pa pozabimo na tiste dijake, ki s svojim delom pričarajo nasmeh na obraze drugih ljudi. Dijake, ki nesebično žrtvujejo svoj prosti čas za pomoč drugim. Govorim namreč o prostovoljcih. V 2. letniku imamo kar nekaj dijakinj, ki pridno opravljajo prostovoljno delo v okviru projekta Z roko v roki. Dve izmed teh sta pristali na intervju za naš časopis. Poglejmo, kaj sta povedali ...

Kako dolgo se že ukvarjata s prostovoljstvom?

Alenka: S prostovoljstvom sem se začela ukvarjati v srednji šoli.

Anja: Odkar sem v gimnaziji.

Kje najdeta priložnosti za opravljanje prostovoljnega dela?

Alenka: Na vseh področjih, saj je v današnjem svetu potrebnih veliko prostovoljcev in prostovoljk.

Anja: Profesorica nam povejo, kam vse lahko gremo ali pa mi podamo kake predloge in si potem izberemo, kje bomo pomagali, animirali in podobno.

Zakaj se ukvarjata s prostovoljstvom?

Alenka: Zaradi tega, ker me to veseli, rada pomagam in osrečujem druge.

Anja: Ker na prireditvah spoznaš nove ljudi, zraven tega pa ti to prinaša neko zadovoljstvo, saj veš da si nekomu pomagal ali za njega naredil nekaj dobrega.

Kaj razumeta pod besedo prostovoljstvo?

Alenka: Prostovoljstvo bi opisala kot delo, ki ga opravljaš prostovoljno, brezplačno in ne pričakuješ koristi, razen lastnega zadovoljstva.

Anja: Pomoč drugim.

Kakšen je občutek nekomu pomagati, ne da bi zahtevali povračilo za vaše dejanje?

Alenka: Sploh si ne moreš predstavljati, da lahko samo z enim nasmehom, pogovorom osrečiš drugega. In to je vredno več kakor plačilo.

Anja: Občutek je lep, saj je tvoje povračilo notranje zadovoljstvo, da se nekomu nariše nasmeh na obraz zaradi tebe.

Kdo vse je vključen v vaše delo in kako pogosto ga opravljate?

Alenka: V naše delo so vključene ustanove, kot npr. Mladinski Center Ormož, Dom starejših občanov, vrtci in drugi ...

Anja: Delo opravljamo priložnostno.

Dijaki se predstavijo

Koliko časa vama ostane za hobije? Ali pa je prostovoljstvo eden izmed njih? Kateri so še drugi hobiji?

Alenka: Sorazmerno malo časa mi ostane, definitivno pa se najde čas tudi za hobije, med drugim je tudi prostovoljstvo.

Anja: Nekako bi lahko rekli, da je prostovoljstvo eden izmed hobijev, vendar ne vzame toliko prostega časa, da ne bi imeli časa za ostale hobije.

Ali vaju šolski uspeh kdaj trpi na račun vajine želje pomagati?

Alenka: Včasih.

Anja: Niti ne, saj prostovoljstvo ne vzame toliko prostega časa, da se ne bi imeli časa učiti, zraven tega pa so vse dejavnosti prostovoljne, zato če se moraš res učiti, se ni obvezno udeležiti nekega dogodka.

Imaš kakšnega vzornika? Mogoče kakšnega dejavnega prostovoljca?

Anja: Seveda, kot vsak mladostnik imam tudi jaz vzornika, vendar ni nobeden od prostovoljcev.

Se strinjata s trditvijo, da bi moralo biti prostovoljstvo obvezen krožek za vse osnovno- in srednješolce?

Alenka: Da, vsi bi se morali preizkusiti v vlogi prostovoljstovoljca in odkriti, kakšen velik pomen ima za vse generacije.

Anja: Ne, saj kot že ime pove, je prostovoljno, pomeni da se ga udeleži tisti, ki želi in ni nekaj obveznega.

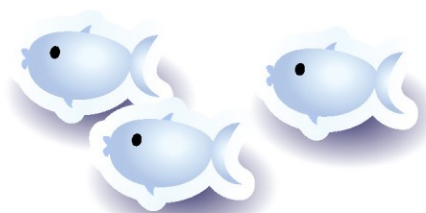

Še kakšna zadnja misel?

Alenka: Lepo je, če komu kaj lepega daš in zato več zadovoljstva imaš.

Najlepša hvala za intervju in še veliko priložnosti za prostovoljstvo vama želim!

Nika

Armenija skozi oči dijakinje

Učenka tretjega letnika, Kaja Rukav, je v letošnjem šolskem letu odkrivala Armenijo, njene posebnosti, slabosti in prednosti.

Zdravo Kaja. Najprej mi zaupaj, kako je potekala tvoja pot po Armeniji in v katerih krajih vse si bila?

Moja pot do Armenije, in kasneje po Armeniji sami, se je začela na Ptuj, ko sem na Centru interesnih dejavnosti (CID-u) oddala prijavnico in kasneje dobila odgovor, da sem izbrana kot članica štiričlanske slovenske ekipe. Sama pot v Armenijo se je začela 31. januarja, ko smo leteli iz Brnika najprej v Moskvo, od koder smo po 7-urnem postanku pot nadaljevali za Yerevan, glavno mesto Armenije. Glede na to, da smo v Yerevan prispeli ob drugi uri ponoči, si mesta nismo ogledali, ampak smo šli kar direktno v hostel, kjer smo prespali nekaj ur, nato pa zjutraj nadaljevali pot do mesta Goris, kjer je potekal projekt. Kraja, ki smo ju obiskali in spoznali sta dejansko samo dva, to sta Yerevan in Goris, je pa bilo vmes še ogromno manjših vasic, krajev, naselij, katerih imen se žal ne spomnim, obiskali pa smo tudi zelo lepo pokrajino Tatev.

Vau, pot je bila zagotovo naporna. Kako pa se ti je v spomin vtisnila tamkajšnja pokrajina?

Pokrajina v Armeniji je zelo posebna, drugačna od pokrajin tukaj v Sloveniji in okolici. Ko se voziš skozi pokrajino, imaš občutek, da si nekje med samimi vrhovi, saj je površje precej gorato. Povprečna nadmorska višina je 1300 m, najvišji vrh meri 4000m. Je pa pokrajina v 99 % zelo revna, kot da se voziš nekje med vojno, mnogo mnogo let nazaj in imaš občutek, da so na ta kraj ljudje že pozabili. Ceste v glavnem niso asfaltirane, tiste, ki pa so, so prav tako v zelo slabem stanju. Vozniki vozijo bolj po lastnih kot po predpisanih pravilih, vse okolje pa je zelo zapuščeno, smeti ležijo povsod po tleh, po drevesih, kamorkoli pogledaš. To, kar tudi hitro opaziš, je, da zunaj skorajda ni ljudi, vse je pusto in prazno. Prav tako pa je pokrajina tudi zelo raznolika, nekaj časa se voziš med zelenjem, za trenutek zapreš oči in ko jih znova odpreš, je okoli tebe vse en sam sneg, tako da je zares zelo edinstvena pokrajina, kot obiskovalki mi je bila všeč. Če bi morala tam živeti, bi bil moj odgovor verjetno precej drugačen.

Dijaki se predstavijo

No, če ste že prišli tako daleč, ste si zagotovo ogledali vsaj nekaj znamenitosti, ki so značilne to državo ...

Seveda je v sklopu training coursua bilo všteti ogromno ogledov raznih znamenitosti, imeli smo ogromno določenih nalog, ki smo jih morali opraviti točno po takšnih navodilih, kot so nam bila dana, in ti deli so nam bili zelo všeč. Od znamenitosti smo si ogledali že prej omenjeno pokrajino Tatev, ki je bila meni osebno zelo všeč. Bilo je lepo vreme, tam smo imeli tudi ogromno prostega časa za ogled cerkve in ostalih znamenitosti. Ogledali smo si tudi devil bridge, ki je prav tako znamenitost Armenije, okrog katere kroži ogromno legend, nekaj teh smo tudi slišali od domačinov pri eni izmed nalog. Pogledali smo si tudi spomenik zvonika, na katerem manjka 7 ton težak zvon, ki bi ga naj ukradli in vrgli v prepad za njim, vendar se imena te znamenitosti žal več ne spomnim. Pa seveda ogromno manjših znamenitosti, kot je tržnica na sami poti v mesto Goris, in obe mesti.

Si spoznala kaj novega in s potovanja odnesla kaj koristnega?

Uh, novih stvari, ki sem jih spoznala je toliko, da jih lahko naštevam do jutra. Spoznali smo, da življenje ni ravno to, kar vidimo v filmih. In da je na svetu ogromno takšnih ljudi, ki nimajo dobesedno nič, niti kruha, kaj šele ostalih stvari, ki so nam čisto samoumne. In kar me je najbolj fasciniralo je bilo to, da imajo ljudje še zmeraj v očeh želje po boljšem, sanje. In to, da so med seboj povezani.

Ženske resda nimajo skoraj nič pravic, vendar pa si ljudje med seboj pomagajo, kar pa je tudi nujno, če želijo preživeti. Spoznala sem predvsem to, da so vse ovire in vsi izgovori, ki jih ljudje iščemo, le naše misli in vse živi samo v naših glavah. Tam je bilo ogromno ljudi, ki so dosegli svetovne rezultate, čeprav niso imeli niti čevljev za obuti. Imeli so voljo, vztrajali so in po padcih niso obupali, in mislim, da smo mi, ki živimo v naprednejšem svetu, postali že tako leni, da se nam niti vztrajati ne da več.

Zagotovo vsakogar zanima, kakšni so domačini? Ste z njimi imeli kaj stikov?

Domačini so zelo prijazni, vendar jih moraš spoznati, preživeti nekaj časa z njimi, da ti začnejo zaupati. Navzven izgledajo zelo osamljeni, obupani, kot da so brez vsake volje. Žensk sploh ne vidiš, dokler ne spoznaš celotne družine - pa še to če imaš srečo. Srečali smo gospo, ki mi je rekla, da sem prva oseba, razen njene 6-članske družine, ki jo je spoznala v svojem življenju. Ko sem ji pripovedovala, kje živim, se je počutila, kot da ji pripovedujem o odkritju novega planeta. Imeli smo tudi srečo, ko smo po naključju pri snemanju filmčka z našo ekipo naleteli na dečka, ki nas je odpeljal do svoje družine. Tam smo šele spoznali, kako dejansko ljudje v Armeniji živijo in to nas je postavilo na realna tla. Ljudje nimajo nič, živijo v eni sobi, ki je kuhinja, spalnica, kopalnica, otroška in dnevna soba. Na mesec dobijo 50 evrov državne pomoči, s katerimi mora preživeti dvanajst članska družina. Kako udobno živijo, si sedaj lahko vsakdo predstavlja. So pa ljudje iskreni in zelo prijazni. Ponudili bi ti vse, čeprav sami nimajo ničesar. Ko smo družino zapuščali, smo želeli vsakemu otroku dati nekaj drobiža. Ker nismo bili pripravljeni na ta obisk in s seboj nismo imeli sladkarij, smo se jim vsaj tako želeli zahvaliti, a nam niso dovolili. Vse, kar so rekli, je bilo, da so nam to podarili iz srca, ker smo tako dobri ljudje in ker nam želijo še veliko sreče v življenju. Njihovo plačilo bo, ko jim bomo poslali fotografijo, na kateri so skupaj z nami. Ljudje so resnično dobrega srca in škoda, da takih manjka pri nas.

Vem, da v Armeniji niste samo uživali in da ste imeli kar nekaj dela. Kakšna je bila vaša naloga?

V bistvu smo imeli ogromno nalog, predstavljati smo morali Slovenijo (slovenska ekipa, ostale vsaka svojo državo), imeli smo ogromno delavnic na temo medkulturnega učenja, sprejemanja, predsodkov, raznih sociološko-psiholoških tem, en dan smo delali na projektih za mlade v EU, tri dni smo sodelovali z armenijsko glavno televizijsko postajo, snemali filme, imeli predavanja, snemali za njihovo televizijo, se izobraževali na področju fotografije, filma, dokumentarca, itd. Imeli smo tudi razne naloge med domačini, na primer plesati tradicionalen ples z domačini, speči njihov značilen kruh labas v pekarni, peti njihove tradicionalne pesmi; dejavnosti smo imeli res ogromno, vsekakor pa so filmčki najboljši možen zaključek projekta. Seveda je bila tudi večerja v imenitni restavraciji sredi glavnega mesta posebno doživetje, pa seveda vse zabave, ki so spadale v neuraden del training coursaa, za katere je bil čas od 11-ih zvečer do 8-ih zjutraj. Imeli smo res veliko dela, ampak pri vsem smo neizmerno uživali, navezali ogromno novih prijateljstev in imeli super gostitelje, tako da je bila zame Armenija ena super, nepozabna izkušnja, še posebej mi je všeč, da smo ostali v stikih in se že dogovarjamo, da to izkušnjo ponovimo konec leta, v nekem drugem kraju, kjer še nismo bili.

Zanimivo, pustolovsko, poučno in vsekakor zabavno je bilo to tvoje doživetje. Želimo ti še veliko odkrivanj novih krajev in novih spoznanj.

S trudom vse do finala

Interesne dejavnosti naših dijakov so zelo raznolike, dosežki in uspehi pa zavidljivi. Pisali smo že o plesalcih, jezikoslovcih, folkloristih, rokometaših in še več. Tokrat se nam bo predstavil talentiran nogometaš, dijak četrtega letnika, Urban Goričan, ki je v letošnji sezoni s svojo ekipo dosegel odličen uspeh v futsalu, in sicer naslov državnega podprvaka v kategoriji U18.

Urban, lepo pozdravljen. Slišala sem, da se z nogometom ukvarjaš že dobrih dvanajst let. Nam lahko poveš, kdo te je navdušil za ta šport in kakšni so bili tvoji začetki?

Zdravo. Da, prav si slišala. Z nogometom se ukvarjam že od svojega šestega leta. Že kot otrok sem bil navdušen športnik, ki ga je zanimala le žoga. Za nogomet me je navdušil brat, ki ga je tudi sam treniral in ko sem ga na tekmah spremljal, sem ugotovil, da bi bila to prava stvar tudi zame. Svojo kariero sem začel v Nogometnem klubu Ormož, nadaljeval pri ptujski Dravi, zdaj pa igram za KMN Tomaž.

Lepo, da te veselje do športa ni minilo. Kot si že omenil, igraš trenutno za Klub malega nogometa Tomaž. Kolikokrat na teden treniraš in kako potekajo treningi?

Večino sezone treniramo dvakrat tedensko, večkrat (po navadi med vikendi) pa gremo tudi v fitnes. Treningi trajajo od 90 do 120 minut in so zelo intenzivni. Predvsem ob sredah delamo razne poligone, tekaške vaje, vaje za moč, ob petkih pa sledi priprava na tekmo, ki je med vikendom. Takrat se tudi taktično pripravimo na tekmo ter se dogovorimo določene stvari, ki jih kasneje na tekmi upoštevamo.

Letos ste z ekipo igrali v 1. futsal ligi. Dosegli ste 14 zmag, skupno zadeli več kot 120 golov, prejeli pa ste jih le 30. Uvrstitev v finale je bila zagotovo vaša največja želja, ki se je kasneje tudi uresničila, a ste na koncu na žalost izgubili. Kako sta potekali finalni tekmi, kakšna so bila tvoja pričakovanja v finalu in ali je bilo težko sprejeti poraz po tako uspešni sezoni?

Če bi mi kdo pred sezono ponudil 2. mesto, bi ga z veseljem sprejel. V začetku sezone smo v klubu speljali nekaj sprememb, saj smo morali ekipo sestaviti na novo in vse se je začelo znova. Z dobrimi rezultati in s trdim delom smo zelo napredovali, naša tiha želja pa je bila uvrstitev v finale, ki nam jo je tudi uspelo uresničiti. Na žalost na prvi finalni tekmi soigralcem nisem mogel pomagati, saj sem moral zaradi rumenih kartonov tekmo spremljati z navijaških tribun. Prva tekma je potekala v Sodražici, kjer smo izgubili z rezultatom pet proti dva, a smo kljub porazu dokazali izjemno borbenost, vendar je pri zaključku zmanjkalo malce sreče in znanja. Pred povratno tekmo smo se na nasprotnika dobro pripravili in vsi smo verjeli, da nam kljub zaostanku treh golov lahko uspe zmagati. Na domači tekmi smo imeli izjemno podporo navijačev, ki so nam celotno sezono stali ob strani. V dvorani na Hardeku se jih je zbralo približno 400. Tekma je bila zelo težka in odločale so malenkosti. Igralci smo pustili srce na igrišču, a nam žal ni uspelo osvojiti naslova državnih prvakov. Izgubili smo z rezultatom 4:3. Seveda je bilo poraz težko sprejeti, nekateri smo potočili tudi kako solzo.

Res je bila izjemna tekma, ki sem jo z budnim očesom spremljala tudi sama. Verjemi, da tudi 2. mesto v državi dokazuje izjemen uspeh, borbenost, uigranost in talentiranost vaše ekipe. Sedaj, ko je sezona končana, se boš verjetno najbolj posvetil maturi. Kako potekajo priprave na ta pomemben zaključni preizkus? Te je že kaj strah?

Seveda, zdaj me čaka še drugi večji preizkus v tem letu, ki mi lahko odpre vrata v prihodnost. Priprave potekajo predvsem pri pouku, občasno se dobimo tudi na intenzivnih pripravah, kjer se za določen predmet posebej pripravljamo, seveda pa je potrebno tudi veliko samostojnega dela doma. Trenutno še ni maturitetnega strahu, menim pa, da se bo v pravem trenutku še pojavil, kar jemljem pozitivno in upam, da bom na koncu vse izpite uspešno opravil.

Verjamem, da boš maturitetne izpite opravil s takšnimi rezultati, kot si jih želiš. Za konec naj te še vprašam, kakšni so tvoji načrti za prihodnost, šolski in športni?

Sicer nerad gledam v prihodnost, ampak trenutno si želim uspešno opraviti maturo in nadaljevati šolanje na Fakulteti za matematiko. Na športnem področju želim napredovati še na višjo raven in morda celo kdaj zaigrati za slovensko reprezentanco. Do uresničitve teh sanj je še dolga pot, saj me čaka še veliko dela. Kamorkoli me bo pot zanesla, želim ostati v stiku s športom.

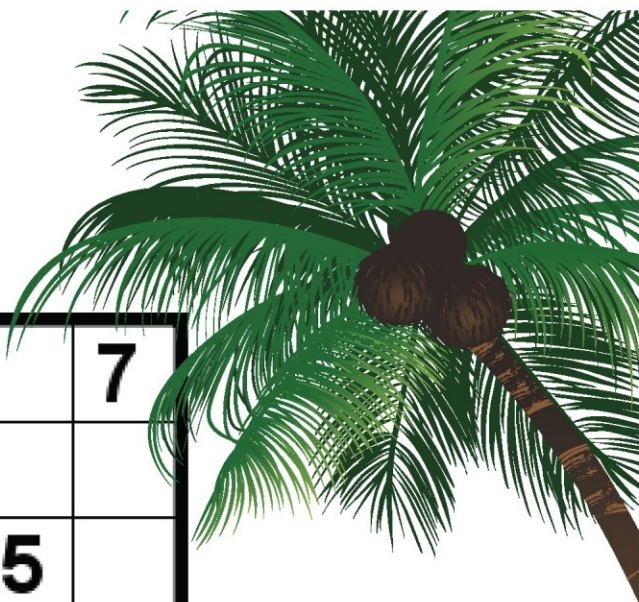
Urban, hvala za tvoj čas. Želim ti veliko uspeha na maturi, čim manj športnih poškodb in vse dobro za naprej.

Lea

Razvedrilo

Sudoku

8			4		6			7
						4		
	1					6	5	
5		9		3		7	8	
				7				
	4	8		2		1		3
	5	2					9	
		1						
3			9		2			5

Zabavna in poučna dejstva

Jabolko, krompir in čebula imajo enak okus, če jih jemo z zamašenim nosom.

V ZDA je vsako leto več kot 40.000 poškodb, ki se zgodijo v toaletnih prostorih.

George Washington je na svojem vrtu gojil marihuano.

Astronavti v vesolju ne morejo jokati, ker ni gravitacije in solze ne morejo teči.

Edina država, katere ime se začne z "A", vendar se ne konča na "A", je Afganistan.

Mavrica je vidna le zjutraj ali pozno popoldne.

Na najširši cesti na svetu Monumental Axis v Braziliji lahko vzporedno vozi 160 avtomobilov.

Na našem planetu strela udari približno 6.000-krat na minuto.

V ameriški zvezni državi Oregon raste goba stara več kot 2400 let in se razprostira na skoraj devetih kvadratnih kilometrih in še raste.

V Kansasu je z zakonom prepovedano lovljenje rib z golimi rokami.

V Los Angelesu je manj ljudi kot avtomobilov.

Zemlja tehta okoli 6.588.000.000.000.000.000.000.000 ton.

Ženska se v Savdski Arabiji lahko loči, če ji mož ne prinese kave.

Avstralska koala spi 22 ur na dan.

Delfini spijo z enim odprtim očesom.

Kamele imajo tri veke, da se zavarujejo pred peskom.

Morski pes je edina riba, ki lahko utripa z obema očesoma.

Polži lahko spijo tri leta.

Ščurek lahko živi več tednov brez glave. Nato umre od lakote.

Matematične uganke

Anekdota Gauss

Nemški matematik Carl Friedrich Gauss (1777-1855) je že kot otrok veljal za matematično čudo. Zgodba pravi, da je v osnovni šoli njegov učitelj Büttner hotel zamotiti učence in jim je dal nalogo, naj seštejejo cela števila od 1 do 100. Mladi Gauss je prišel do rešitve v trenutku.

Poskusite ugotoviti bližnjico, da seštejete vseh prvih 100 števil. $1+2+3+4+5+6+7+...+98+99+100 = ???$

Kmetija

Na kmetiji je Jože strigel ovce. Prvega dne je ostrigel nekaj ovac. Vsak naslednji dan je ostrigel dvakrat toliko ovac kot prejšnjega dne. Petega dne so bile vse ovce ostrigene. Koliko dni je potreboval, da je ostrigel polovico črede?

Ribičija

Nek ribiški klub ima sedem članov. Žal ima vseh sedem ribičev čudno razdeljen čas, tako da le redkokdaj ribarijo skupaj. Eden ribari vsak dan, drugi vsak drugi dan, tretji vsak tretji dan, naslednji vsak četrti dan ... itn. Vsi pa ribarijo vedno ob istem času, med 6. in 12. uro.

Po koliko dnevih se dobijo vsi skupaj?

Iščemo število?

O številu vemo naslednje:

Če število ni večkratnik števila 4, potem je med 60 in 69.

Če število ni večkratnik števila 3, potem je med 50 in 59.

Če število ni večkratnik števila 6, potem je med 70 in 79.

O katerem številu govorimo?

Ana

